

CON ONG

SỐ 145

15 TI

TUẦN LỄ TỪ 31-12

ĐẾN 6-1-1971

luân báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TB/T/CHBCI)

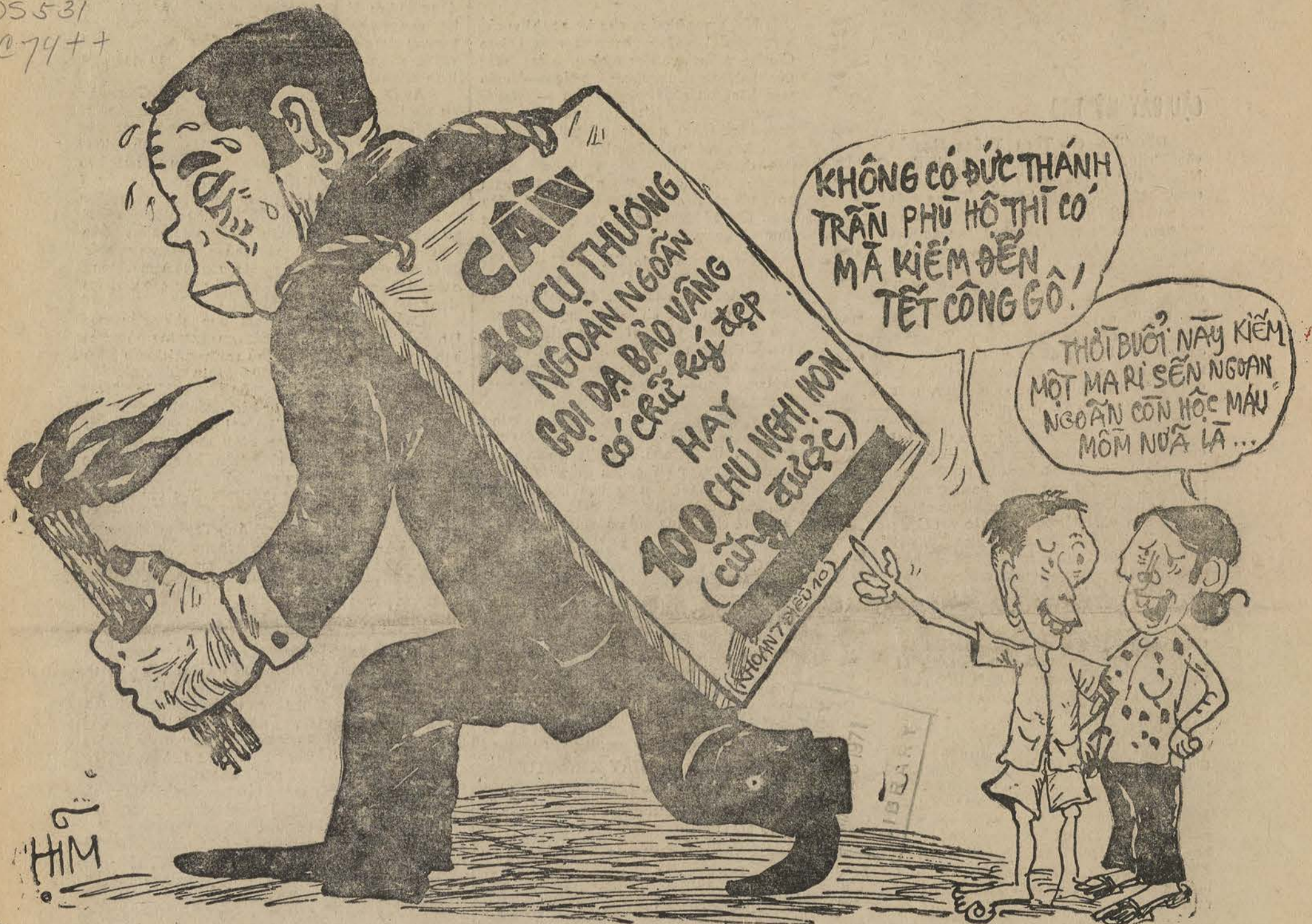
Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp : MINH VÕ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ỜNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
@74++

KHÔNG THỂ ĐỂ CÁC DÂN BIỂU TỰ TĂNG LƯƠNG 134.000Đ MỖI THÁNG

Trong khi biểu quyết về ngân sách Quốc gia tài khóa 1971, các dân biểu Hạ Viện đã làm một chuyện không thể chấp nhận được, đó là việc tự tăng lương từ 95.000đ mỗi tháng lên 134.000đ, tức là 40%.

Khi biểu quyết về chuyện tăng lương kể trên, đã chỉ có 12 dân biểu chống đối, còn tất cả đã thỏa thuận, kể cả những dân biểu tự xưng là đối lập, từ trước đến nay vẫn lớn tiếng chửi rủa rất hăng, và luôn luôn nói tới việc giám chỉ, công bằng, chống thói nát v.v...

Cũng là đại diện dân cử,

Nghị sĩ có đơn vị toàn quốc, lãnh mỗi tháng 85.000, trong khi dân biểu có đơn vị là một tỉnh, lãnh mỗi tháng 95.000đ, đã là điều không hợp lý. Ấy thế mà các dân biểu còn tự tăng lương lên 134.000đ, thì quả thật là "bất cổ liêm sĩ".

Chúng tôi đồng ý với đề nghị của ông Đặng văn Sung: lương đại diện dân cử phải ngang nhau.

Trong khi công chức quân nhân, mỗi tháng lãnh có mấy ngàn, làm toàn những việc nặng nhọc và nguy hiểm, mất mạng như chơi, mới đây chỉ được

tăng lương có 17%, tại sao dân biểu dám tự tăng lương tới 40%, lãnh thêm mỗi tháng tới 39.000đ? Tiền của Quốc gia do dân đóng góp, chứ đâu phải tiền đi lừa gạt, buôn lậu hay ăn cắp được mà ai muốn lãnh bao nhiêu thì lãnh?

Trong 3 năm qua, các dân biểu chẳng làm được gì nên hồn, chuyên làm những việc có hại cho Quốc gia, và làm xấu hổ cử tri, như buôn lậu, xuất ngoại du hí, buôn lịch còi trường v.v... ngày 29-12, báo loan tin rằng người Mỹ đã có trong tay cả một danh sách

hàng trăm dân biểu bê bối. Với những kẻ như vậy chẳng những không đáng lãnh một đồng lương, mà còn phải thẳng tay trừng trị, thế mà bây giờ tự ý tăng lương lên 134.000đ 1 tháng, họ coi thường quốc dân quá.

Chúng tôi yêu cầu Thượng viện hãy cắt khoản tăng lương kể trên đi. Nếu không TV cũng có trách nhiệm.

Đó là trách nhiệm a tông với Hạ Viện làm thiệt hại công quỹ, và làm cho chế độ bị mang tiếng xấu.

CẬU BẢY MỸ THO

Đặc điểm của Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu, do chính ông nói ra, là «đây». Nhưng «đây» là thế nào? Lý là bình tĩnh trong khi mọi người bối rối. Trong một cuộc đấu khẩu, người thắng thường tỏ ra vui tươi hân hoan, người thua thì xạm mặt xấu hổ, duy có người lý là giữ được thần sắc thản nhiên như lúc bình thường. Trong một cuộc đấu tranh quan trọng về chính trị, người lý là người biết nói như tướng De Gaulle: «Ta mới thua một trận, ta chưa thua cả cuộc chiến tranh». Ý nghĩa của câu nói là mặc dù sự thất bại hay cơ nguy đã đến, nhưng nếu ta chưa chết hoặc chưa thua hẳn, thì chỉ còn một ngày, một giờ, ta vẫn có quyền hy vọng.

Sự thành công, cũng như sự thất bại của ông Tướng Râu Kẽm trở nên dễ hiểu. Trong mấy năm 64-65, sau khi giết ông Diệm, lòng người trở nên hoang mang lắm. Vì không ai có kinh nghiệm chính quyền, nên phải đối phó thế nào với Cộng Sản, phải đối phó thế nào với Hoa Kỳ, với Phật giáo, với Ky tô giáo... không ai có ý định rõ rệt nào. Bây giờ nghĩ thế này, ngày mai có thể nghĩ khác, tùy theo tin tức hằng ngày, tùy theo lời khuyên lung tung của kẻ nọ, người kia. Cứ như thế thì chỉ 6 tháng nữa là quân cộng sản vào Sài Gòn. Người Mỹ biết thế, muốn làm một việc gì và đã sẵn sàng. Nhưng về phía Việt Nam và đã sẵn sàng. Nhưng về phía Việt Nam không ai dám nhận trách nhiệm trước sự yêu cầu của họ. Trừ một mình Nguyễn Cao Kỳ. Ông Kỳ bằng lòng cho Mỹ đem quân vào Việt Nam vô hạn định, bằng lòng tổng oanh tạc Bắc Việt, bằng lòng cho quân đội Mỹ tiêu đô la đỏ, bằng lòng cho Mỹ lập đài truyền hình, bằng lòng dùng đô la đổi được cho quân nhân Mỹ vào việc nhập cảng ti vi Denon hay Sanyo, xe Suzuki hay Honda, tủ lạnh Hitachi hay Mitsubishi. Nói tóm lại, đi thẳng vào khu vực ảnh hưởng của Mỹ, đi vào mà không bao giờ thoát ra được.

BIG MINH

Kết quả, như người ta thấy ngay từ bây giờ, đại tướng Minh mà làm tổng thống thì trong thời hạn 3 năm, ông sẽ chết vì buồn rầu, chán nản và hối hận. Vì tất cả các bạn ông hôm nay sẽ đòi hỏi ở ông rất nhiều đặc quyền, và chính họ sẽ tranh chấp và công kích lẫn nhau, và công kích cả sự bất lực «có tội với đất nước» của ông. Đó là điều không thể không xảy ra, khi một người có ý định chỉ sử dụng cảm tình mà giải quyết không biết bao nhiêu rồi reo trong một nước Việt Nam đã quá nhiều thống khổ.

Viễn ảnh tương lai rõ rệt đến độ ĐV H tin rằng bất chấp mọi sự mờ mịt, thúc đẩy, đại tướng Dương Văn Minh rút cuộc sẽ không ứng cử Tổng Thống, không bao giờ ứng cử Tổng Thống, trừ phi nước VN không còn mâu thuẫn nội bộ, và chỉ cần có một vị Tổng Thống có đạo đức, làm trọng tài giữa những chính đảng hiền hòa, những chính khách chỉ coi làm việc nước như nhiệm vụ.

• Trên đây là 2 đoạn trích trong bài viết về Nhân Vật Lãnh Đạo lớn nhất miền Nam VN hiện nay của Đăng Văn Hầu trong Giai Phẩm Heo Con Ong. Bài viết này còn nhiều khám phá và dự tri rất ly kỳ. Là người tha thiết với tương lai dân tộc, người hy vọng chúng ta sẽ không thất bại, bắt buộc bạn phải đọc—ít nhất—bài viết vừa được trích trên đây trong giai phẩm Heo Con Ong sắp phát hành.

Xuân Con Ong

Nội trong khoảng chu kỳ 12 tháng của Năm Con Chó, tiền tệ và vật giá Giao Chỉ lên xuống vồn vọt bằng năm, bằng mười những năm trước. Tổng Ngọc—khuôn mặt hăm tãi nhất trong năm—phẳng phẳng đây nức kinh tế nước ta đi từ giai đoạn kiểm ước qua song hành hối đoái, hiềm họa «thuế» đề nặng lên hai vai người dân thành phố qua cái gọi là chiến dịch kiểm kê thuế vụ... có thể nói kể từ năm 1954 tới nay, chưa năm nào người dân Giao Chỉ bị khốn khổ vì vật giá leo thang như năm nay...

Cuộc chạy đua lo Tết con Heo đã bắt đầu từ ngày hôm nay. Cuộc đời những anh chủ gia đình Giao Chỉ đã đi vào một mê hồn trận ăn không ngon, ngủ không yên vì lo tiền tiêu Tết. Không cần phải là thầy bói, Con Ong cũng biết rằng cuộc chạy Tết năm nay của các bạn sẽ muôn phần vất vả và cay cực, nhưng dù có Tổng Ngọc hăm tãi, dù bị khốn khổ vì kiểm ước, song hành, chúng ta cũng vẫn phải có Tết—Tết cho vợ con ta, Tết cho chúng ta, dù Tết nhỏ, dù Tết khổ... Nếu chúng ta không có Tết, nếu chúng ta không còn được ăn Tết, nếu vợ con ta không có Tết, chẳng tha—nói đại để xuống sông bề—chúng ta chịu thua mẹ nó cộng sản đi cho rồi.

Chính vì nghĩ như thế nên Tết năm nay, bọn CO nỗ lực thực hiện một số XUÂN CON HEO đặc sắc vượt bậc. Ngay từ bây giờ bạn hãy sửa soạn nhà cửa để CO đưa trận gió xuân thơm nồng mùi thịt heo—cam đoan heo Giao Chỉ chăm phần chăm, thịt thơm và bỏ bảo đảm không phải là heo đông lạnh—vào gia đình bạn. XUÂN HEO của CON ONG năm nay sẽ dày 70 trang, gồm một số những bài ly kỳ kể sơ sơ như sau:

- Phú Tết — THẦY KHÓA TU
- Đi Hoang — MAI THẢO
- Xem số Chánh Phó Tổng — ĐĂNG VÂN HẦU
- Trư Bát Giới — GÃ THÂM
- Chó lợn bàn giao NGUYỄN VĂN LIM.
- Những trò heo năm 70—MỒ MỜI.
- Cà kê heo chó — DÊ HỨC CẦN

Cùng rất nhiều tiết mục ly kỳ, hấp dẫn về Heo như sau này. Nói nhỏ với bạn: năm nay giá giấy in báo tăng lên ghê gớm sẽ có nhiều báo không ra nổi số Xuân, và Giai Phẩm HEO CON ONG cũng chỉ in có hạn, bạn nên chuẩn bị để thấy Giai Phẩm xuất hiện là vô liền, kéo mua hựt thì anh em CO buồn lắm đấy.

GIỜ ĐÃ ĐIỂM CỦA ANH TÁM

Anh Tám Lao Công hay Trần Quốc Bửu, chủ tịch TLĐLVCVN đồng thời cũng là chủ tịch của Đảng Công Nông vừa tuyên bố rất hách là đảng anh sẽ dùng áp lực để giết chết giới nhà giàu, tư bản bóc lột, nhưng sự việc này không phải là làm theo chủ trương giai cấp đấu tranh. Anh Tám sẽ đối thoại với họ để thành lập một hệ thống tư bản quốc gia lành mạnh.

Anh Tám nói «cao xa» quá nên bọn Con Ong rất lấy làm khó hiểu. Anh Tám nói sẽ dùng áp lực để giết chết hết bọn nhà giàu bóc lột vậy xin Anh Tám nói rõ là anh dùng áp lực nào, áp lực ngoại bang, áp lực vũ khí hay áp lực tiền tài hoặc giá áp lực nhà nước? Giết bọn nhà giàu bóc lột, bọn nhà giàu đó anh Tám đã phân loại chưa, VN nhất là ở Sài Gòn thiếu gì người giàu, bộ anh tính phải nên mở một phong trào «phóng tay phát động quần chúng» đúng hơn phát động đảng viên của đảng công nông làm một công cuộc cách mạng xã hội, mở đường cho giới lao động vô sản vùng lên chăng.

Chủ trương giết chết hết bọn nhà giàu bóc lột, chủ trương làm cuộc cách mạng công nông mà anh Tám nói không phải chủ trương giai cấp đấu tranh thì lạ thật. Chỉ có Mỹ mới tin nổi. Anh Tám còn nói là sẽ đối thoại với bọn tư bản bóc lột để thành lập một hệ thống tư bản quốc gia lành mạnh. O' hay kỳ, ở trên anh Tám nói là đảng anh sẽ giết chết bọn nhà giàu bóc lột giới công nông, mà ở dưới anh lại nói anh sẽ thảo luận, bộ anh tính thảo luận với những cái thầy ma chăng.

Riêng bọn Con Ong thấy anh Tám tuy là chủ tịch đảng Công Nông và chủ tịch Tổng liên đoàn Lao Công nhưng con người Anh Tám lại chẳng có tí chất lao nông nào hết, anh trắng, mập, hơi có dáng dấp trí thức qua đôi kính trắng gọng vàng, nhà anh ở trung bày đẹp như tiêu đình quan lớn, có đủ tiện nghi như những nhà đại tư bản.

Sau khi dọa giết hết giới nhà giàu, anh Tám chỉ trích nặng nề các giới lãnh đạo các nghiệp đoàn công nhân khác, anh cho họ chỉ biết tranh đấu riêng về những nghề nghiệp, kinh tế nhất thời mà không chú ý đến sự bảo đảm quyền lợi cho thành phần lao động đông đảo này. Anh Tám còn nói rõ là các nghiệp đoàn này đã không thực tế khi đi theo chiều hướng như vậy, nhưng họ vẫn đi vì... mục đích đúng hơn những âm mưu đen tối cho cá nhân.

Anh Tám lập đảng, anh Tám làm chính trị, nhưng nội cái việc anh Tám đòi giết hết bọn nhà giàu bóc lột và chỉ trích những nghiệp đoàn liên hệ với nghiệp đoàn của anh Tám đã là một điều thất chính trị rồi. Nhưng dù sao thì với những lời nói trên, người ta thấy giờ hành động của anh Tám đã điểm. Bọn nhà giàu lo đi thì vừa.

Nhưng cũng nói thêm là nhà lãnh tụ anh Tám sau khi chủ trì bọn nhà giàu đòi giết và các tổng liên đoàn «bạn» (bạn mà cũng là thù) anh Tám đã «gay gắt» lên án chủ trương tranh đấu của bọn CS đề ra, chủ trương đó anh Tám cho là lỗi thời không còn thể áp dụng ở những xã hội hiện tại, như vậy là anh Tám đã chống Cộng đấy nhé, bà con đừng hiểu lầm.

Lạc điệu

Trong buổi «trình diễn văn nghệ» của nhóm Hà Thúc Nhơn ở câu lạc bộ Làng Văn, đã có một ông đại úy không đeo lon, cựu Quận Trưởng một quận ở trong một tỉnh thuộc vùng ba chiến thuật đã đứng lên tố cáo ông tướng vùng đã dùng súng cho bọn hạm gạo. Mặc dù ông đại úy nói trước nhóm Hà Thúc Nhơn, nhóm có chủ trương chống tham nhũng, và vừa trình bày một lô tài liệu tố cáo tham nhũng cao cả thước, nhưng lời của ông Đại Úy vẫn chỉ là một lời... lạc điệu. Hơi tội nghiệp cho ông. Sau lời tố này chắc không ít thì nhiều ông đại úy cũng bị lo sợ, chẳng hiểu nhóm Hà Thúc Nhơn có thể làm dịu nỗi lo sợ của ông ta chăng.

Vũ sư PHẠM THƯỜNG

359117 Trương Minh Giảng

- Dạy nhiều bước tân kỳ mọi vũ điệu cổ điển, thời trang.
- Kết quả mau lẹ và biết phân biệt nhạc.

ĐỀ CHƠI ĐỀ CHƠI

Bốn toán dự đấu tuần trước xem chừng vẫn chưa ai chịu thua ai. Toán nào cũng đòi chiến đấu đến hơi thở cuối cùng, một còn một mất. Đến nỗi mấy đêm Hưu Chiến, đồng bào lũ lượt kéo ra đường dung dăng dung dẻ đông như kiến, các Toán này vẫn ngồi lì tại đấu trường để giữ chỗ. Vì vậy thành phần Đề Chơi tuần này vẫn gồm:

- Đề Quyền Chết
- Ăn Bần
- Bốc Thuốc
- Phe Lờ

Điều khoản nâng bi?

HỎI.— Nhà Hát vừa thông qua khoản 7 điều 10 Dự Luật Bầu Cử Tổng Tông. Có kẻ nói như vậy là "nâng bi" Tổng Tông Bạc Đầu, quý vị thấy đúng hay sai?

ĐỀ QUYỀN CHẾT.— "Nâng bi" đứt đuôi con nòng nọc rồi, đến đũa con nít cũng phải thấy điều khoản ấy cốt để loại các địch thủ nguy hiểm của Tổng Tông ra ngoài cuộc đua.

ĂN BẦN.— Nói "nâng bi" e có hơi một chiều, vì điều khoản này chính là giúp cho đôi bên cùng có lợi, bên này có cơm bên kia cũng kiếm được chút cháo: nếu có hạ bút ký giới thiệu, mỗi Cụ trong dân cũng phải bỏ dăm ba trăm rún chứ ít ỏi gì!

BỐC THUỐC.— Mấy cha làm hết. Điều 10 khoản 7 chính là "nâng bi" Phó tổng tông chứ đâu phải tổng tông. Hồi còn làm Chủ Tịch Hành Pháp, ông tướng Râu Kẽm đã đặt ra cái điều khoản này rồi bị tổng tông bác bỏ chứ ai?

PHE LỜ.— Đúng vậy đấy, tổng tông đâu có ham điều khoản này, mai một đây tổng tông sẽ phúc nghị cho mà coi.

BAN GIÁM KHẢO.— Bốc Thuốc và Phe Lờ cùng đúng mỗi toán 2 điểm rưỡi!

Nếu không có phúc nghị?

HỎI.— Nhưng giả tí tổng tông bạn nhiều việc quá, không phúc nghị điều khoản này, sự tình rồi sẽ ra sao?

ĐỀ QUYỀN CHẾT.— Thì phải bảo nhau đề đơn kiện lên Viện Tối Cao, rồi cùng ôm lựu đạn vô đó ngồi chờ xử, chứ biết làm sao hơn?

ĂN BẦN.— Tổng tông không phúc nghị thì mỗi liên danh phải chịu khó chi từ 10 Tê đến 20 Tê để có được bốn chịch. Cụ trong dân giới thiệu cho. Bà Kiêu lá đồ đã tính tiền và ra giá dùm rồi đó!

BỐC THUỐC.— Chắc là sẽ không ai chịu chi đũa một cách lãng xẹt vậy đâu. Chi bằng cứ rút lui hết cho xong.

PHE LỜ.— Phải đấy! Những ai cho đó là phân dân chủ cứ việc rút đủ hết, chỉ còn lại một liên danh Tổng Tông — Phó Tổng Tông có phải đẹp không?

BAN GIÁM KHẢO.— Hai toán Bốc Thuốc và Phe Lờ lại ăn ý và đúng nữa, mỗi toán 2 điểm rưỡi!

Ông Y si "lựu đạn" đâu rồi?

HỎI.— Cái nhà ông Y si "lựu đạn", từ bữa được vô Phủ Đầu Rồng trở ra, ông ta đi đàng nào mất tiêu vậy?

ĐỀ QUYỀN CHẾT.— À, ông ta đi thu thập tài liệu về hạm gác đấy. Tài liệu nhiều lắm nên đánh máy hơi lâu, xin bà con đừng nóng ruột!

ĂN BẦN.— Nói thế chứ làm gì có tài liệu nào, làm gì có ai tham những đâu? Cứ xem như ông

Tướng Q. đó, hai mươi mấy năm quân vụ từ bình nhì lên đến Tướng mà gia sản chưa quá 10 Tê thì tham những vào cái khổ nào?

BỐC THUỐC.— Ông ta không đi mất tiêu đâu. Nhưng đây là ông ta đang diễn một màn toát mồ hôi lạnh kiểu Hít cốc, và sẽ chỉ tái xuất hiện khi nào đạo diễn xét thấy cần.

PHE LỜ.— Làm gì mà ghê gớm thế? Chẳng qua ông y si đã thông cảm tình "huyah-đề-ohi-binh" và vấn đề uy tín của các tướng lãnh, nên ông ta "đạn" đi cho chim xuống đó mà.

BAN GIÁM KHẢO.— Vụ này có lẽ Bốc Thuốc rành hơn các toán khác: 5 điểm.

Bao giờ bức tượng đi chỗ khác chơi?

HỎI.— Đã nhiều lần các cụ Viện dưới đời đưa bức tượng "A la số" trước cửa Nhà hát đi chỗ khác chơi, mới đây nhân dịp ông DB Hiếu bị ám sát, các cụ lại nhao nhao đòi nữa.

Liệu bức tượng có chịu đi chăng?

ĐỀ QUYỀN CHẾT.— Đòi khơi khơi như vậy thì đến tết Công Gô, bức tượng cũng chẳng chịu nghe theo. Bấy giờ các cụ cứ thử ôm một quả mìn tóit ngời tuyệt thực dưới chân tượng thử xem tượng có còn dám chông mông mả ở đó không?

ĂN BẦN.— Không đi cũng được, mà đi cũng hay, vì lại có tới hai cái áp phe: một áp phe đời tượng, và một áp phe xây tượng mới.

BỐC THUỐC.— Cứ để nguyên thế, thử xem Hội đồng chuột có gan treo chuông vào cổ mèo hay không nào?

PHE LỜ.— Thôi, dọn đi cũng hao công tốn của lắm, chi bằng ta nhờ một ông thầy yểm bùa trừ tà là được rồi!

BAN GIÁM KHẢO.— Giải pháp của Phe Lờ khéo quá, mà Bốc Thuốc cũng đúng một phần: Phe Lờ 3 điểm, Bốc Thuốc 2 điểm!

địa ngục môn

Sao nữ búng để Tổng Thống

Đề đón mừng đêm Giáng sinh, Lò heo Thượng Viện đã đề nghị Hành Pháp ra thì nhau đánh túi bụi. Cuộc đánh hội đồng trên kéo dài đến gần nửa đêm 23 rạng bình minh 24 tháng 12 năm con chó.

Cuộc đánh hội đồng Hành Pháp, theo đó phải làm sao móc túi 100 tê trong ngân sách 400 tê mặt phí dành cho Tổng Thống.

Nếu cuộc móc túi trên thực hiện được, thì mặt phí của Tổng Thống trong năm 71 sẽ còn lại 300 tê. 300 tê nhìn lại thấy nhỏ và quần như sợi lông nách, được nhờ ra thả trước gió. Nghĩ đau thiệt là đau.

Bởi ai cũng biết, đến năm 71 sẽ có bầu cử Tổng Thống pháp nhiệm lần thứ hai, của nền đệ nhị Cộng Huê Giao Chỉ. Với 400 tê mặt phí chi tiêu trong thời buổi kiem ước và song hành, không có bầu cử hay vận động gì ráo trọi mà vẫn cảm thấy thiếu. Huống hồ tới năm 71, nếu tính theo gia tốc thì mặt phí của Tổng Thống sẽ phải được tăng chứ không giảm. Đàng này, các đảng nghị «cóc chịu hiền» lại nỡ đi «búng để» Tổng Thống một cách dã man tàn bạo vô nhân đạo thế này.

Bọn C.O. nghĩ thấy thương Tổng Thống nhà mình. Đang mộng thơ thới hân hoan, lim dim đôi mắt các kẻ chò ngày bầu bán tới, bỗng có kẻ đề ra hội đồng vỡ mộng vinh thân. Giá còn «Đức Thánh Cao Thăng» chắc việc này sẽ ổn. Nghĩ lại trời cao không có mắt.

Đừng lo

Vừa rồi bên lò mổ Hạ Viện đã thảo luận việc dẹp bỏ văn phòng của ba đảng Quốc vụ khanh, vì xét ra thừa thãi và tốn kém ngân quỹ nhà nước.

Nếu việc dẹp bỏ 3 văn phòng Quốc vụ khanh thực hiện được, sẽ chỉ còn lại một văn phòng Q.V.K mà thôi. Sự dẹp bỏ tính theo tinh thần «Đức Thánh

Cao Thăng» sẽ giữ được cho ngân quỹ nhà nước mỗi năm vài trăm tê.

Không hiểu ba vị Q.V.K nào sẽ được đi ô tô bưng đây. Mẹ kiếp, 4 vị tha hồ mà hồi hộp nhè. Thế nhưng bọn C.O. vốn thương người như thế thương thân chỉ cầu mong cho chả ai bị đi ô tô bưng cả.

Theo lý luận vốn dĩ dẻo như con địa của các ngài Dân biểu, thì nếu bộ Ngoại Giao làm việc được thì phải dẹp quách Quốc Vụ Khanh Ngoại Vận, và trái lại thì dẹp quách cái bộ được mệnh danh là ngõ ngằn.

Trong vài niên qua bộ Ngoại Giao ta đã lập được rất nhiều thành tích, nhưng vô phúc thay, những thành tích trên chỉ toàn là ghi vào sổ đen ráo trọi. Thành tích gần đây nhất, đầu chỉ xứng đáng ghi vào sổ đen cũng bị tây mũi lỗ hất tay trên là vụ công chúa Ba Xi.

Như vậy các đảng QVK cứ yên trí nhón đi nhè! Nhất là lão Mai thì cứ nằm nhà mà ca vọng cổ bốn nghìn năm vẫn hiền là ăn tiền. Bởi Bộ Ngoại Giao của chúng ta ỉu siu hà!

Cái này gặp cụ Lương già thì phải biết!

Nền ka ki thế giới đang dần tiến tới những cách mạng bất ngờ. Đi tiên phong là đám lính cấm pu chia không chịu đánh giặc, chỉ vì phát lương trễ, mà báo chí cách đây ít lâu đã đăng tải.

Mới đây đảng ka ki Mèo vừa mới dự thảo một cải cách, theo đó cho những chú GI được đề lông cằm, để tóc dài như con gái. Dự luật vừa đưa ra các đảng binh sĩ có tinh thần Híp pi đã hoan nghênh nhiệt liệt.

Kề ra Mèo khôn thiệt, và người xưa thường nói mắt xanh là kẻ nhìn xa thấy rộng, đã nhăm vào số đông đảo vĩ đại lực lượng Híp pi đang sống vô trách nhiệm bên lề xã hội. Dự thảo này sẽ lôi kéo rất nhiều anh Híp pi đang cà bơ, cà bắt vào quân đội. Ly kỳ hơn, vào quân ngũ rồi, họ sẽ không bị kiểm soát cả giờ đồng ngủ, bí tất hỏi cách mấy cũng không ai nói. Và có quyền chửi thề vung vít nữa.

Dù khen Mèo dám làm chuyện không tưởng đó, chắc chắn vẫn còn đi sau Giao chỉ ta. Kề cả lãnh vực khiêu gợi với những mốt áo quần táo bạo.

Nếu không tin cứ thử lên Cao Nguyên mà xem. Con gái thường ăn mặc những mốt áo quần này lửa nhất. Và con trai đầu quân vào lực lượng cấm tử, anh nào anh nấy tóc dài và rậm như rừng mùa đông, râu rậm xỉ với bộ răng cả năm không đánh, uống rượu như sấm sét và đánh giặc cũng như thăng thiên tiết.

Chả hiểu, sau cái cách mạng trong quân đội Mèo, đảng Lương Già nhà ta có "noi gương" Mèo để đưa ra khoáng đại luật cải cách như quân đội Mèo không?

Lại chuyện khai thác rất huê dạng

Về bất cứ một tin tức nào, dù chỉ là một «si căng đan» giả tạo, vẫn chưa có một tin nào được khai thác kỹ lưỡng, xào bèn như chuyện cô Ba Xi công chúa của Cộng Hòa Trung Phi.

Báo thời buổi song hành, vốn đã táo bôn từ lâu, thế mà vẫn có những tên thừa tiền thừa của phom phom ra báo. Ra báo vung vít, bất chấp những gì đề tiện nhất để câu độc giả. Rốt cuộc chó dài đuôi vẫn hoàn dài đuôi.

Bất cứ giờ phút nào, dù bạn mới ngủ dậy, mắt còn dính cả ký lô «ghèn» mờ không ra, bạn đến sạp báo mở ra một tờ lá cải nào đó. Cam đoan, nếu không nói về công chúa Ba Xi, nhà đại ký giả nọ cũng sẽ tưởng tượng để phịa về cuộc đời ngang dọc, hồ phách của đảng Bokassa dùm choban.

Di nhiên báo sống được là nhờ tạo được tin sốt dẻo. Thế nhưng cái nền báo bở của Giao Chỉ mình, tin sốt dẻo thì dềch có, chỉ thấy sào tới sào lui đến độ nguyên trạng lúc đầu sau một thời gian đã bị bàn tay mất dạy tạo ra cái nguyên trạng khác ác liệt hơn.

Một tờ báo nọ, có phứa hóa giải đời đen ra trắng đã không ngần ngại «hành đạo» một cách rầm rộ rất xôm tụ. Nghe nói sau phứa «khóa giải» đó, đức chủ nhiệm nhà ta đã thu vào một số tiền kếp xù, do cái biết rằng, trong cái xã hội con lai quá nhiều, đũa lai đen nào mà chả giống nhau. Sau khi nắm được cái «ruột ngựa» của độc giả rồi, đức chủ nhiệm nằm bên bàn đèn cườì thơ thới lăm. Vì nghĩ rằng độc giả sống trong thời song hành, càng mớm ảo tưởng họ càng khoái.

Lấy công quỹ cho em trai và con dâu xuất ngoại

DĨ ĐỘC TRỊ ĐỘC

TIN... ĐỘC

Phê phỡn lắm rồi động cõn, Quan Tổng Đốc Nha Thành

ĐÒI CẮT HIẾN PHÁP, TỔNG THỐNG, QH 100 niên nữa đem ra xài mới vừa

• ÔNG LÝ BÁ PHẨM CHÊ DÂN ANAMTA NGƯ ĐỐT LÀ PHẢI, VÌ TỪ TRƯỚC ĐẾN NAY ÔNG CHỈ TUYÊN DÙNG TAY CHÂN CŨNG NHƯ GIAO DU VỚI BA TÀU !

NHA THÀNH (Tin Độc).— Quan Tổng Đốc Nha Thành Lý Bá Phẩm, mới đây vừa lên tiếng chê dân Anamta chỉ rất bọn i tờ rít trong khi Hiến Pháp Anamta quá cao. Theo Quan Tổng Đốc thì nên cắt Hiến Pháp Đế Nhị Cộng Hòa đi ít nhất là một trăm niên

nữa, đợi đến chừng bọn dân Anamta khá ra, hãy đem xài.

Nói như vậy có nghĩa là Quan Tổng Đốc Nha Thành đòi xóa bỏ Hiến Pháp (ít ra cũng một trăm niên) và xóa bỏ Hiến Pháp là đương nhiên phút luôn cái ghế của

Tổng Thống Thiệu, người đã bỏ nhiệm Lý Bá Phẩm đi làm Tổng Trấn Nha Thành. Thật đúng là nuôi ong tay áo. Không biết Tổng Thống Thiệu nghĩ sao về câu nói vô ý thức của Tổng Trấn khoe khoang, đã từng đi ngoại quá nhiều. Với câu nói trên thì dù năm tới Tổng Thống có tái tranh cử và đắc cử, cũng đếch về vang cốc khô gì, vì dân bầu cho TT Thiệu đều là lũ dân ngu, chưa ý thức được bần phận công dân, CO chắc rằng lúc chọn Lý Bá Phẩm TT Thiệu không chịu kéo lưỡi ông này ra xem có đốm hay không, thành thử mới chọn lầm cái giống phản chủ. Buồn thay !

Quanh cái khoản ông Quan Tổng Trấn Nha Thành chê dân Anamta ngu đốt, bọn C. O thấy rằng ông chê như vậy là lẽ tất nhiên, vì từ trước đến nay ông Lý Bá Phẩm vẫn có tiếng chuyên dùng những tay chân thân tín, cũng như giao du với toàn những ông gốc gác Ba Tàu.

ông tổng Châm chiêu hồi C.B địch nhưng lại âm mưu phứt cán bộ ta !

SÈ GÈNH (Tin Độc): Tu Bíp Hồ Văn Châm TT Bộ Chiêu Hồi, người đã... khám phá ra TT Thiệu trước kia là Huyện Ủy Vem, hiện đang bị các giảng viên chiêu hồi tốt tùm lum, ta là về cái tội dùng phương tiện của Nhà Nước để củng cố và phát triển Đảng ta.

Tổng Trưởng Bộ Chiêu Hồi đã phản ứng rất quân tử là... kẻ tội những người đã tố cáo ông bằng những danh từ ứn hại đại nạt, tiếp tay với vem... Bọn C.O tưởng rằng những danh từ trên chỉ có bon viết lách nham nhở mới dùng. Không ngờ một ông Tổng Trưởng nghiêm trang như Tu Bíp Châm cũng Trướng... bình dân như vậy các ông giảng viên chiêu hồi ta chưa đã hay sao mà còn tố với cáo cho mệt.

Cũng theo sự tiết lộ của những giảng viên chiêu hồi trên, thì Tu Bíp Hồ Văn Châm đã viện có cấp thẻ an ninh cho nhân viên... luôn tiện cấp thẻ cho các đảng viên ta, để các đảng viên ta, dễ dàng hoạt động cho Đảng.

Ngoài ra Tu Bíp Châm còn bị tố cáo kỳ thị địa phương, âm mưu thay thế lần lần các đảng viên Đảng ta vào chỗ của những nhân viên cũ. Sau đơn tố cáo trên, ông Tu Bíp

CHẾT VÌ BÁNH VẼ.

SÈ-GÈNH (Tin Độc): Theo một nguồn tin thông thạo trong giới am hiểu về tiền tệ, thì năm nay nhiều ông nhà giàu thuộc giới Xuất Nhập Cảng và Ngân Hàng đã bị ông Nhà Nước lột đến 20 tỷ bạc về tiền kỹ quỹ do Bộ Kinh Tế tháo khoán ngoại tệ 75.000 Mèo Kim—Chiếc bánh vẽ của bạn đồng minh Bè Năm Hai.

Đúng là trời quả báo, trước đây các anh nhà giàu này đã dùng trăm mưu ngàn kế, bóc lột dân tiêu thụ. Còn có những anh chuyên môn mượn đầu heo nấu cháo, đã nhờ trung gian ngân hàng tính kiếm chác. Bây giờ bị vụ trên phải là cò đóng tiền lời. Thật là đang kiếp.

• Trong lúc dân miền Trung khốn khổ vì bão lụt, thì ông Nguyễn bá Lương ký sự vụ lệnh cho em và dâu đi du hí do công quỹ Quốc gia dài thọ mỗi ngày tới 20 ngàn!

SÈ GHÈNH (Tin Độc).— Người ta vẫn tưởng rằng lão Lương bên Hạ viện làm Chủ tịch chi thiết gặt đầu và đếm tiền. Ai dè, mới đây lão Lương già nhà ta đã bị DB Phan xuân Huy phơi trần hành động lem nhem, trong việc ký một lúc hai cái giấy phép mang số 601 và 602 cho đưa em trai và con dâu đi du hí ở Đài Loan.

Số tiền nhà nước sẽ phải trả cho hai cái giấy phép tại ách kia là 25 Mèo kim mỗi ngày, cho mỗi móng. Đồng thời còn được đòi tự do thêm 15 Mèo kim với hối xuất chánh thức 118 tỷ, thay vì 275 tỷ.

Khốn lịn nhất, đồng bào ta bị lụt qua hai cái bão ở Miền Trung, đang thiếu từng bát gạo thì con cháu lão Lương đi du hí bằng mô hôi, máu mắt của đồng bào.

Với số tiền mỗi ngày lên tới cả hai chục xín, nếu chú em và cô con dâu của Lão Lương ăn chơi khoảng vài tháng tại ngoại quốc, thì ngân quỹ Quốc gia sẽ bị thâm thủng biết bao nhiêu. Và để bù đắp vào chỗ thâm thủng đó, thăng dân lại phải ề cò ra đóng thuế, chứ ông

Lương có phải bán vợ đợ con để đắp vào đâu. Hèn nào ông chẳng ký cứ vung lên.

TIN MỚI VỀ BỨC TƯỢNG

Sau cái chết của dân biểu Ngô văn Hiến, nhiều dân biểu tin kể sờ mu rùa, đã cho rằng tất cả mọi xui xẻo đều do bức tượng gây ra. Bởi vậy số dân biểu trên nhất quyết đòi dời ngay bức tượng đi nơi khác. Theo tin mới nhất từ hành lang Viện Tai Tiếng sáng nay, thì có một số dân biểu khác không chấp thuận việc dời tượng, mà chỉ bằng lòng xoay bức tượng 2 chàng chiến sĩ Thủy Quân Lục Chiến quay... mũi súng ra ngoài. Nhưng số dân biểu quyết liệt đòi dời tượng nhất định không chịu. Những dân biểu trên viện lẽ không thể xoay tượng, vì nếu xoay tượng sẽ ở cái thế... chông mông vào Quốc Hội.

Hiện các dân biểu vẫn đang bàn cãi kịch liệt về vụ xoay tượng và dời tượng trên. Tin giờ chót cho hay, dân biểu Nguyễn Ngọc Nghĩa sẽ được các bạn đồng viện của ông ủy quyền việc định đoạt số phận bức tượng trước cửa Viện Tai Tiếng.

Giám Sát Viện chỉ dám bắt chuột nhưng cóc dám khua voi

SÈ GÈNH (Tin Độc):— Mới đây Ủy Ban Tôn Ích Quốc Gia đã cho phép Công Ty Điện Lực Việt Nam được thêm một ký lô điện 2 tit. Việc này đã giúp cho Công Ty Điện Lực Saigon bớt được số tiền lên tới gần một ngàn tề. Trong khi đó thì lũ dân đen cóc biết việc cho tăng giá điện trên làm được điều gì ích lợi cho quốc gia, hay là với số tiền ketch sử thu được các ông nờn liên hệ trong Ban Quản Trị Công Ty Điện Lực Saigon đã đem chia chác nhau xài.

Tấn Phát ? Phải chăng đúng như bà Nghị Nguyễn Phước Đại đã có lý khi cho rằng GSV chỉ dám trừng trị con chuột ăn tí thức. Còn con voi phá cả một cánh đồng lúa thì GSV lại chào thua.

ƯÔNG THUỐC LIỀU

Theo chỗ Con Ong được biết, thì ông Quan Ba Lê Văn Hưng trong thời gian làm trưởng ty Phát Triển Sắc Tộc tại Đà Lạt, ông đã tỏ ra năng khiếu đặc biệt về vấn đề câu véo. Chẳng hạn như ông đã giả mạo văn thư, lãnh đồ QTV của cán bộ bán lấy tiền đút túi. Những cán bộ đào nhiệm ông cũng cóc thêm báo cáo để lãnh lương (sự việc này đã kéo dài trong ba niên). Kể cả công xa và đất công cũng dính trong kế rằng ông Quan Ba này nót. Đó là những vụ đớp lớn. Còn những vụ đớp nhỏ như mỗi lần ông Tổng Trưởng Bộ Phát Triển Sắc Tộc lên công tác, Bộ đều ủy ngân cho ông Quan Ba Trưởng Ty để trả tiền khách sạn. Nhưng những số tiền trên ông Quan Ba Trưởng Ty đớp luôn, cóc chịu trả cho chủ khách sạn. (Đến hìna là khách sạn Mimosas).

Bọn C.O nghe đồn trong cái ban Quản Trị của Công Ty Điện Lực có rất nhiều ông nờn chính khừa về vườn, đã nhảy vào ăn có cái chức cò vắn, ngồi chơi lãnh tới cả trăm xín lương. Cũng theo những lời vo ve trên thì ông Hồ Tấn Phát, em của Hồ Thông Minh (một thứ bồi Tây nặng ký hiện đang sống ở Pa Rit) chẳng đớp những món tiền lớn của Công Ty ĐLSC, gửi cao H. T.M nh, để vận động một cuộc rước voi về đây mô ?

Bọn C.O thắc mắc không hiểu sao cơ quan Giám sát Viện đã... bắt tội ông Nguyễn Trung Trian, lại lự đi rừ

CON ONG VÀ LINH

Dù đang tối tăm mặt mũi để kịp hoàn tất số Xuân Con Ong. Nhóm C.O vẫn không thể quên được các chiến sĩ là những người đang ngày đêm vật lộn với giặc từ những xóm làng hẻo lánh tới vùng sinh lầy đầy nước đọng, rần rít... để bảo vệ an ninh cho hậu phương.

Đề khỏi mang tiếng là những người chỉ biết hưởng thụ nếu không muốn nói là vô ơn đối với các chiến sĩ. Vì thế anh em C.O đã quyết định cộng tác với Jo Marcel tổ chức một đêm văn nghệ đặc biệt với nhiều tiết mục ly kỳ và hấp dẫn để lấy tiền giúp Cây Mùa Xuân Chiến sĩ năm Heo.

Nhóm C.O mong mỗi được gặp gỡ bạn đọc thân mến vào đêm 5-1-71 vào hồi 20 giờ 30 tại nhà hàng RITZ số 302 Trần Hưng Đạo Saigon.

Trái với dự luận đã không mấy đẹp về tất cả các vị Thượng Công Kỹ Nghệ Gia thường ưa lẩn tránh trong mọi công tác từ thiện cũng như việc nghĩa. Sau khi tiếp xúc với quý ông : Dương Ngọc Sửu Chủ tịch và Trần đức Ước Tổng Thư ký Phòng Thương Mãi cùng với sự có mặt của hầu hết các vị Giám Đốc và Tổng Giám Đốc ngành thương mại đã hứa với C.O sẵn sàng hưởng ứng và có mặt đêm nói trên trước là mua vui sau là làm nghĩa. C.O thành thật hoan hô quý vị trước, ngược lại nếu là hứa cuội C.O sẽ đưa quý vị vào Fú De... số tới.

CÓ GÌ LẠ ĐÊM 4-1-71

Báo HÒA BÌNH - CON ONG - ĐÊM MÀU HỒNG sẽ tổ chức một chương trình ác liệt nhất để hỗ trợ Cây Mùa Xuân Chiến Sĩ

TIỂU NGỌC

Người dân đen
cầm cân

Tướng tốt

Tướng đây không phải là quý đấng mang đầy sao trên cổ áo đầu đầy né. Cho nên kính xin quý vị độc giả thân mến của bốn báo đừng vội lên án kẻ hèn này là nâng bi các «ông lớn», là khen phò mã tốt áo. Tướng ở đây là một «khoa học huyền bí», chuyên nghiên cứu về cái mặt hồng hồng, cái lông mi dài dài, cái lưng ong nhỏ nhỏ, cái chân cẳng cao cao vân vân và vân vân... Vậy thì cái sự tướng tốt ở đây là cái sự một con người có những cơ quan mà các cụ thầy chuyên-sở-mu-rùa-khen-nặng-sĩ-cả-lên là tốt tốt.

Đề xem tướng đờn bà, tục ngữ có câu: «khô chân, gân mặt đất tiền cũng mua», ra cái điều rằng thì là vị phụ nữ khả kính nào mà là sở hữu chủ cái chân cái mặt như rùa thì quý đấng nam giới rất nên cười tóp về làm vợ, dù có tốn kém mấy cũng ráng vay công linh nọ mà làm một đường loan phụng hòa minh, bởi lẽ liên bà mà khô chân gân mặt thì đảm đang ghê lắm, vượng phu ích tử đêch chịu nổi.

Đờn bà Anamta xưa nay vườn nổi tiếng là đảm đang, là chịu thương chịu khó buôn tào bán tào. Ông Tú Xương đã mô tả cái xuôi ngược bán buôn của bà Tú như sau:

— Quanh năm buôn bán ở ven sông
Nuôi nấng đàn con với một chồng
Lặn lội thân cò khi quãng vắng
Eo sèo mặt nước buổi đò đông

Cái sự buôn bán của bà Tú vất vả và kịch liệt như thế mà bố con ông Tú vẫn ở trong tình trạng đói rách chường xuyên «bức sốt như mình cứ áo bông, tưởng rằng ốm nặng hóa ra không, một tuồng rách rưới con như bố, hai chữ nghèo ngao vợ chán chường».

Có lẽ bà Tú Xương không có tướng tốt, nghĩa là không thuộc loại liên bà khô chân gân mặt, nên cái sự kinh doanh của bà Tú mới yếu sùu như thế. Nếu bà Tú thuộc loại tướng tốt thì bà đã xây nôi dầm bầy cái bin đình, mười mười lăm cái vi-la, chuyên tí ti tiền còm gửi Ngân Hàng Thụy Sĩ cho nó chắc ăn cái hậu vận, và ông Tú cũng bầy con «sứa» là sáng sủa banh, tối sửa bờ rồi.

Tham nhũng

Hình như nhà đốc tỳ Phạm Văn Lương đã cho báo chí biết rằng khi ông trình dâng hai đầu rồng lục trâm số đời mỵuon cái đội nón của sáu nhân vật tham nhũng, thì đáng hai đầu rồng đã đưa ra những lý lẽ có ý bao bọc «ông tướng». Một trong những lý lẽ ấy là các «tướng ông» sở dĩ có được gia tài, sản nghiệp đồ sộ như rùa là do các «tướng bà» buôn bán tào chạy ngược chạy xuôi vất vả. Lý lẽ vững chắc và sáng choang như thế còn thêc méc kí gì nữa.

Những dân đen vốn dĩ tối dạ và có cái tật xấu là tật đa nghi như con cháu Tào Tháo — theo lời vàng ngọc của cụ ngoại thăng lợi—nên vườn còn «nghi vấn» như thế này:

Các «ông lớn» có tài sản đồ sộ là do sự đảm đang buôn bán của các «bà tào». Ô kê, nhưng trước khi trở thành «ông lớn» như ngày hôm nay, chắc chắn quý «ông lớn» phải trải qua một giai đoạn làm «ông bé» đã chứ. Không mở màn bằng vị đờ dêm củ bắp thì nhiều nhất cũng chỉ có thể khai mạc sự nghiệp bằng cái sự thiếu úy. Cái thuở còn là «ông bé» thì quý vị phụ nhor tất nhiên cần trở tài kinh doanh kịch liệt, phải chạy sô gấu vạy để phụ giúp vào đồng lương còm của chồng là cái chắc. Thế nhưng lạ một nôi là mặc dù đảm đang, tần tảo bán buôn quá cỡ thợ mợc, mà chẳng vị nào xây nôi bin đình, tậu nôi vi la, sắm nôi xe hơi. Chẳng lẽ phải chờ đến khi «ông bé» trở thành «ông lớn» thì cái sự bán buôn tần tảo của quý vị phụ nhor mới kiến hiệu hay sao?

Hình như luật pháp hiện hành buộc rằng vơ của các đấng mần việc nhà nước, nếu có những hoạt động buôn bán để kiếm lợi thì phải khai cho cơ quan của mình biết. Không rõ các «bà lớn» có khai báo cho ai hay về cái sự kinh doanh của họ không? Dĩ nhiên cấm chỉ «bà lớn» không được có những quyền lợi trong xí nghiệp dưới quyền kiểm soát của cái sở mà «ông lớn» tông sự.

Tuy nhiên nghi vấn chỉ là nghi vấn, chẳng có giá trị mệ gì hết troy. Muốn buộc tội thì phải có bằng chứng chứ lý. Và chẳng, mặc dù Hiến Pháp chín nút đặt ra cả một cơ quan to tồ bô với nhiệm vụ cao đẹp là «thanh tra, kiểm soát và điều tra nhân viên các cơ quan công quyền và tư nhân đồng phạm hay tồng phạm về mọi hành vi tham nhũng» nhưng các thứ Hình luật của Anamta không hề có thứ Hình luật nào đặt ra tội tham nhũng cả. Cho nên lại càng cần phải có bằng chứng một cách kịch liệt để còn xét xem «cái gọi là tham nhũng» ấy thuộc vào tội lệ nào, nhiên hậu mới phân xử được. «Cái gọi là tham nhũng» có thể là tội ăn hối lộ, có thể là tội hối mại quyền thế, có thể là biên thủ công quỹ, cũng có thể là tội chuyên ngân phi pháp, tội buôn lậu vân vân... Rắc rối to tình lắm!

Có người bảo rằng việc gì phải tìm kiếm bằng chứng đầu xa cho mệc xác, cứ giả thiết rằng tài sản đồ sộ của quý «ông lớn» là do tài buôn tần bán tào của các «bà lớn» mà có đi, như thế các bà lớn phải xuất trình bằng chứng là mình có buôn bán thật sự bằng cách cho thiên hạ nhòm qua cái môn bài, cái biên lai đóng thuế lợi tức, nếu không xuất trình được môn bài và biên lai thuế lợi tức thì đêch phải là có buôn bán gì hết troy, tài sản kịch sù ấy đích thị là của phi nhân, phi nghĩa và phi pháp, không cần phải oong đờ gì hết. Thoại vì thủy hây cho «ông lớn» về nhà bô cái đã, nhiên hậu điều cha điều mẹ sau. Nếu «ông lớn» chúi mếp tài tình quá khiến nhà nước không tìm thấy tội lệ gì hết troy, thì riêng cái tội buôn bán lời lãi đông bạc như thế mà trốn thuế cũng đủ cho nhà nước làm một đường truy thâu các sắc thuế chưa chịu đóng khi hành nghề thương mại rồi. Còn cái mục phải đóng thuế phạt vì sự khiếm khai và ăn lậu thuế nữa. Cứ làm mấy đường ngoạo mục như thế chắc chắn nền tài chính xứ Giao Chỉ ta sẽ hết tiết nạn lam phát.

Tuy nhiên thiết tưởng cũng nên dành cho các «bà lớn» được quyền nêu phản chứng bằng cách yêu cầu Ba Tòa Ông Nhớn cho điều tra bô túc: nhờ Bác sĩ giám định xem bà lớn đó có thuộc loại khô chân, gân mặt hoặc «nô he» không. Nếu kết quả cuộc giám định cho biết rằng bà lớn quả thật khô chân) gân mặt và không... bần chí tử, thì gia tài đồ sộ của «ông lớn» đích thị là do sự buôn bán đảm đang của «bà lớn» mà ra, không còn hồ nghi gì nữa. Phải tin ở tướng tốt chứ, đứra nào không tin mà còn cứ tiếp tục tố giác tham nhũng, mặc dù có bằng chứng vật chất trong tay, đều phải được liệt vào hạng duy vật, mà duy vật thì đích thị là cộng sản rồi không thể chối cãi vào đâu được. A lẽ hấp cho đi học luật, thế là đờ òn ào và tiện việc sô sách.

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu

Đàn đầu bản xê grom đầu chêm ruồi

Kế hoạch xông đất đầu năm...

Như cả nước đã biết, chỉ vì một số nghị hân chống đối nên việc dành cho các hội đoàn Thương phê bình và quả phụ từ sĩ khai thác hoa chi chợ cũng như các địa điểm giữ xê tại đô thành, đã bị bác khước thẳng thừng. Lẽ dĩ nhiên các hội đoàn vừa kể lấy làm đau như bò đá, vì như thế có khác gì chén cơm sắp bung lên miệng bỗng bị giặt phăng sang tay kẻ khác?

Đồng thời, dư luận chung của các hội đoàn thương phê bình và quả phụ từ sĩ mấy ngày qua đã không ngọt bần tán rằng số nghị hân vừa giặt chén cơm của họ đường như đã được đờn ơn vô cùng xứng đáng. Tết con heo này các nghị chắc chắn sẽ dư phương tiện để mà phê phôn lóp ba ga.

Bởi vậy hàng ngũ lính què lính cụt và quả phụ từ sĩ đang âm thầm hoạch định một chương trình «xông đất đầu năm» các đấng nghị hân này, hy vọng thế nào cũng kiếm được chút cháo lấy năn.

Nhóm Con Ong hoàn toàn đồng ý với kế hoạch xông đất của các hội đoàn TPB. Nhân tiện cũng xin méc nước thêm là ngoài số nghị hân kê trên ra, các anh em nên kéo tới xông đất luôn tám đấng DB tác giả của bản Dự Án Luật bầu cử TT và PTT vừa được toàn thể Nhà Hát Tây ô kê thông qua. Tầm đấng này cũng vừa vô áp phe lớn lắm, chả thua gì cái vụ bác khước chén cơm của hàng ngũ TPB đầu.

Giải pháp hữu hiệu

Tuần rồi, sau cái chết thê thảm của DB Hiếu, sinh hoạt Nhà Hát Tây bỗng trở nên sôi nổi không ngờ. Nguyên nhân chỉ vì bang chúng rét quá nên đi họp rất đông và phát biểu cũng rất hung hãn. Có điều đông vui và hung hãn này có phải để lo chuyện dân chuyện nước mà chỉ nhằm mục đích tìm kiếm 1 giải pháp bảo vệ mạng sống hữu hiệu cho toàn thể bang chúng cái bang thôi. Vấn đề sanh tử mà!

Quả nhiên, ngay sau đó, tất cả cái bang đã «ông ý thành lập gấp rút một ủy ban đặc biệt có nhiệm vụ gin vàng giữ ngọc cho toàn thể cái bang và gia đình trên khắp mọi nẻo đường đất nước. Chưa biết vị cái bang nào sẽ được trao phó chức chủ tịch ủy ban này, cũng như kế hoạch làm việc sẽ ra sao để gạt hái kết quả chăm phần chăm? Tuy nhiên nhóm Con Ong xin xung phong đóng góp một vài ý kiến cho vấn đề vô cùng quan trọng đến tương lai và tiền đờ của Nhà Hát Tây như sau:

— Com mắng ngay cho mỗi cái bang một chiếc xe hơi học thép của Tây Đức, đại liên bản cũng không hề hấn gì, để làm phương tiện di chuyển trong lúc hành nghề cũng như trong thời gian vận động tái cử sắp tới.

— Tuyên mộ một tiểu đoàn khi đột, phân phối mỗi cái bang hẳn một tiểu đội với sự mạng ngăn ngừa những quân khùng bô ám sát. Tiểu đội khi đột này phải ngày đêm bám sát, ngay cả những lúc quý vị cái bang đi vui chơi cờ bịch, đực cái, áp phe này nọ v.v...

— Thay thế tượng hai lính TQLC trước Nhà Hát Tây bằng một bức tượng khác, có hình thù giống in nữ hoàng nín để đứng cặp kê mí lị nằng Kiều nhót đờ đờ yêu ma quỉ mị hết dâm léo hánh tới trừ êo bang chúng.

— Mời rước bằng được một vị tiên tri lừng danh cỡ Huỳnh Liên, Khánh Sơn v.v... về làm cố vấn bên cạnh cụ chủ tịch hội đờng liệt lão. Mỗi ngày vị cố vấn tiên tri này có bốn phận phải bảm độn ba phù vào lúc sáng, trưa, và chiều rồi trình với cụ chủ tịch các điều tiên đoán có thể xảy tới.

— Bầu vị cái bang từng có thành tích «nhóm lỗ khóa» mần chức chủ tịch uỷ ban này là hợp nhất, vì đây là công tác có tánh cách thám tử trừ gian vô cùng Hít cốc!

HẾT ĐAU BAOTỬ

Thuốc nhập cảng ĐỨC QUỐC

ULGASTRIN: Trị ung loét bao tử, chữa đau loét bao tử.
ULGASTRIN: Trị đau bao tử kinh niên và cấp tính, đau bao tử vì lo nghĩ quá nhiều.
ULGASTRIN: Công hiệu chắc chắn.
Thơm ngon dễ uống Bán tại các nhà thuốc Tây.

Restaurant AEROPORT

Một từ lâu: Sang trọng, Rộng rãi, Có máy lạnh

Dành để quý khách mọi giới: quốc nội, quốc ngoại dừng chân: đón tàu, đợi tàu, tiễn đưa người thân tin thườg lăm những món Việt Nam và Âu Mỹ:

THƠM NGON — TINH KHIẾT — NÓNG HÔI

Đặc biệt có nhiều điện thoại để quý vị liên lạc với gia đình kịp thời khi máy bay cất cánh:

ĐT: 22.881: - 336-337-338-339 Tân Sơn Nhất — SAIGON

Nền phụ nữ Mèo bị hiếp dâm

Người ta cho rằng vụ cô vũ nữ Mèo đẹp như sao băng, mới lớn ngực chân trót chân ráo sang đất Mít thì bị bắt cóc rồi bị hiếp dâm là một cái sít căng đàn to tổ mẹ, kể từ khi còn cháu chú Sam kéo quân về đất nước này.

Vụ bắt cóc đã diễn ra một cách công khai và thiệt là thâm sâu qui ki ợc.

Theo báo Stars and Stripes thì 4 cô đã bị đưa về một căn biệt thự ở đường Phan Thanh Giản và cách tư dinh của Toàn quyền Bàng Qươ có 400 mét. Cái đám người chủ mưu vụ bắt cóc dĩ nhiên đích phải là dân Mít, Dân Mít thì cho ăn kẹo cũng chả dám. Vì dụng võ, nếu không đi võ cỡi tu huyền thì cũng mắng dè cái món kẹo đồng.

Cũng theo báo Stars and Stripes, thì căn biệt thự ấy có lính gác hân hời. Nhà mà đã có lính gác tất nhiên phải là nhà quan to, chứ quan nhỏ thì sức mảy. Bị giam lỏng ở đó cả tuần lễ, và bị hiếp không biết là bao nhiêu phứa, một bữa kia, thừa lúc mấy cái tên mặt mẹt ấy đi vắng, một trong bốn cô đó đã võ đợc con dao phay ở trong bếp, bèn tiến ra phía vọng canh dọ ở ng lính gác, rồi chạy thoát đợc ra ngoài lộ.

Lính gác là dân Mít, vốn sợ bóng sợ vía sẵn, lại nể vì người của qui quốc nên đã để cho cô ả ra đi tho thới hân hoan.

Do đó hội vụ mới bị võ lờ.

Mấy cái người Mèo đó dù sao cũng tử tế. Bắt cóc phụ nữ Mèo về hiếp chứ không dám dụng vào mình phụ nữ Mít.

Và một giả thuyết khác

Tuy nhiên, theo cái đám nhà báo Tây phương, rất thông thạo tin tức, thì bốn cô vũ nữ Mèo kia đích phải là bị bắt cóc. Các cô người nào người nấy đều to bằng con sào, lại thông minh có thừa, sức mảy mà dễ cho ai bắt cóc. Bỏ bắt cóc để làm sao?

Cái giả thuyết này cho rằng, đám người ngụ ở cái biệt thự đường Phan Thanh Giản ấy đã ký giao kèo với bốn cô để mời các cô từ Mèo qua đây làm cái nghề ở trong chốn lâu xanh. Nhưng trên giấy tờ thì không có ghi rõ vì như thế sẽ sai luật. Phải ghi là trình diễn các môn vũ.

Mỗi lần đi khứa, dù là khứa Mít hay khứa Mèo, giá một "pát" là roo đô la. Nhưng bọn sở khanh kia chỉ cho các cô có 8000 ti tiền Mít.

Thế là bèn có sự phản đối.

Và do đó, thấy bị bóc lột quá xá, các cô mới đập đờ.

Chuyện Mèo có khác, ly kỳ ghê ả.

Chẳng biết là giả thuyết nào đúng. Dù sao thì vụ này cũng là một cái sít căng đàn, làm cho nhiều anh to đầu phải khốn đốn.

Tiếng nói nguyện ngào của thiếu nhi Giao Chi

Con Ong vừa nhận đợc lá thư ngỏ của tập đoàn Cô nhi Chiến tranh gửi cho Thiếu Nhi Thế Giới, xin đợc đăng tải nguyên văn mà không có lời bàn mao tôn cương:

Thưa các bạn,

Chúng tôi, Đoàn Cô Nhi Chiến Tranh Việt Nam xin chân thành tỏ bày cùng các bạn thanh thiếu niên trên toàn thế giới, lời tâm sự ai bi của chúng tôi với niềm tha thiết ước mong đợc sự chia ngọt, xẻ bùi của các bạn.

Thưa các bạn,
Quê hương của chúng tôi bị bom đạn cây nát từ buổi một phần tư thế kỷ nay rồi. Lành than! Chết chóc...! Phú đầy trên quê hương nhỏ bé này. Màu đen tối ấy đang vây phủ chúng tôi, những đứa trẻ bất hạnh nhất trong

kiếp sống con người "Thiếu Mất Tình Thương".

Thưa các bạn,

— Xương cha chúng tôi chất thành núi, máu mẹ chúng tôi chảy đong tợ sông, vì cuộc chiến phi nghĩa, phi nhân này các bạn ạ!

Rồi đến lượt số phận của chúng tôi. Các bạn ơi! Phũ phàng lắm? Chúng tôi đang kéo lê những ngày dài đen tối, dốt nát, ốm đau, đói rét... Và sự bạc đãi gần như quên lãng của những bậc phụ huynh mà xét ra họ có đủ thâm quyền cũng như tình thương để xoa dịu, nâng đỡ chúng tôi trong nghịch cảnh tang thương này.

Thưa các bạn,

Trong số các bạn, có những người ở tận miền Bắc giá buốt hay miền rừng núi Phi Châu. Các bạn là những người da trắng, da đen hoặc da vàng, da đỏ... Các bạn cũng cùng với chúng tôi trong hai tiếng "Tình Thương".

Hân chúng ta đều có cảm giác như nhau: nóng, lạnh, vui, buồn, thương, ghét, sướng, khổ... Vì chúng ta là những con người.

Nhận chân đợc tấm chân tình cao cả tuyệt vời ấy, chúng tôi đặt hết niềm tin ở các bạn và không ngần ngại dành cho các bạn những tâm sự bi đát này, hầu chúng ta còn gặp nhau trong "Tình Nhân Loại" thâm sâu.

Các bạn mến,

Chúng tôi nào có tội gì đâu, mà nỡ để chúng tôi là những mái đầu xanh sớm vương mang nhiều sầu hận. Nhất là trong hiện tình đất nước Việt-Nam, Đoàn Cô Nhi Chiến Tranh chúng tôi, gần như chỉ còn là một hơi thở vương vấn sắp tàn và huyền thoại vỡ tan của một dân tộc, có một lịch sử oai hùng trong 4.000 năm văn hiến.

Thưa các bạn,

Đứng trước tình người tình nhân loại các bạn có làm gì cứu vớt đợc chúng tôi chăng? Chúng tôi không mong ước gì hơn là đợc sống an lành cho đến ngày tàn chinh chiến và đang thoi thóp đón chờ ngày vinh quang của dân tộc, để chúng tôi cùng nhau xây dựng lại mảnh đất đã bị cây nát bởi đạn bom này.

Một lần nữa, chúng tôi xin chân thành mến trao về các bạn ở khắp mọi nơi trên quả đất thân yêu này, lời kêu cầu tha thiết. Để chúng ta hãy cùng nhau sát cánh xây dựng tình thương nhân loại đã bị vùi sâu dưới sức bạo lực của nền văn minh cơ khí tự bấy lâu nay... "Tình Nhân Loại" một thứ tình thương thiêng liêng cao quý mà Thượng Đế đã phó thác cho loài người, hầu kịp thời xây dựng một nền "Hòa Bình Thế Giới". Mà trong đó nhân loại đã hưởng một nền văn minh vượt bậc nhất từ xưa đến nay. Đó là nền văn minh song phương vật chất lẫn tinh thần. Hầu nhân loại chúng ta sống trong cảnh "Triển Miên Hạnh Phúc".

Thân ái chào các bạn.

Đoàn Cô Nhi Chiến Tranh VIỆT NAM

đối thoại với người sạch

- Ô. Phạm Chứ, Saigon.— Vâng trong mục "Nhỏ lông báo" số vừa qua quả đã có 2 cái lỗi lầm. Rousseau là Lư Thoa, còn Montesquieu thì người Tàu phiên âm ra là Mạnh Đức Tư Cư. Tác giả có lẽ sơ ý nên đã có sự nhầm lẫn.
- Bạn Cờ Cưa, Saigon.—

Chó sói không bao giờ ăn thịt lẫn nhau. Sự phê phán ấy xin dành cho các độc giả. Mong bạn thông cảm.

- Bạn Võ Văn Hùng, trường Hưng Đạo.— Con Ong bao giờ cũng đứng về phía quảng đại quần chúng bị bóc lột. Bạn không thấy

C. O. đang chơi đấm chủ trường đó ư?

- Cụ Giáo già, Saigon.— Xin lão tiên bối lượng thứ cho. Trong khuôn khổ nhỏ hẹp hiện nay, C.O. chưa có chỗ để mở mục thơ.
- Ô Thu, Nha Trang.— Sẽ choang nó vô mục bóc lột.
- Ô. Bắp Cày, Nhatrang.—

Thưa ông đó là cái sự ếch làm tội nhái, nhái làm tội ếch trong đó. C.O. sẽ hỏi tội bọn chúng nó.

- Ô. Trần Văn Hợp, Hãng RMK Sóc Trăng.— Cảm ơn quý ông đã có lòng tốt ủng hộ đồng bào miền Trung đang bị nạn lụt. Nếu quý ông có muốn nhờ C.O. chuyển giao thì ngân phiếu xin đề tên ông Nguyễn Văn Minh.

• Một số các quân nhà nguyên là nhà giáo.— Dĩ nhiên C.O. sẽ lên tiếng giùm các bạn.

• Thượng sĩ Đặng Mạnh, Vũng đất lậ.— Xin chuyển ý kiến của bạn tới đốc tờ Phạm Văn Lương.

• Trung sĩ I Phan thành Vinh Đại đội 31662 KBC 4506.— Đang lục tìm báo cũ để gửi Con Ong số 138 cho bạn. Yên chí.

BETA-SIPHON

BETA-SIPHON là một đợc phẩm
• lợi tiêu • lọc máu • giải độc • bỏ gan

LABORATOIRES VANCO
134, VEN-ĐO - SAIGON

GIA LONG thu băng

132 Trương minh Giảng SAIGON 132
(Ngã ba Trương minh Giảng và Kỳ Đồng)

- Hãng thu băng kỷ cựu nhất Saigon
- Có đầy đủ nhạc hay, mới hiện đại và tiên chiến.
- Bán băng thu sẵn đủ loại nhạc cho đủ loại máy.
- Nhạc Xuân thật hay và đầy đủ.
- Băng học sinh ngữ: Anh, Pháp, Mỹ, Đức, Ý, Nhật có sách.
- Vẫn giữ giá cũ từ năm 1966 đến nay.
- Nhận bán sỉ cho các tỉnh giá hạ.
- Mở cửa từ 7 giờ sáng đến 22 giờ cả ngày lễ và chủ nhật.

NÓI LÃO MÀ CHƠI

Lập Trường

• GÃ THÂM

Mỗi năm cứ đến những dịp Kỷ Niệm Cách Mạng hoặc những đầu năm, cuối năm, các ông sĩ quan thuộc ngành Chiến Tranh Tâm Lý từ khắp các tỉnh, các đơn vị lại có dịp về Sài Gòn nhóm đại hội và du hí vài ngày. Đại hội tất nhiên là có đủ những món linh tinh của bất cứ đại hội nào ở cõi đời này nghĩa là có kiểm thảo thành tích định kế hoạch mới, có tuyên dương và cuối cùng có Tổng Thống tới ban huấn từ về lập trường mới.v.v

Nhưng cuối năm Tây năm nay, hơn ba trăm ông sĩ quan cấp Tá lục tục về Saigon dự đại hội để rồi... hoãn họp, ai ở đâu về đấy. Tổng Thống không đến «ban lập trường» bởi vì tình hình hồng có gì đổi mới, lập trường của ta từ hồi trong năm đến giờ vẫn còn sai được...

Lập trường của ta, nếu GT nhớ không lầm, tức là các lập trường... ta đang thắng trên khắp các mặt trận, địch thua tới tấp mất mũi, ta kiểm soát chặt phân chia em oi lãnh thổ, ta nhất định không liên hiệp với địch, không cắt một thước đất nào cho địch và nhất là ta hồng... đầu hàng địch, dân ta no ấm, an vui, dân ta được đóng thuế và có nhiều tiền chạy đua với gian thương, tha hồ cho giá thực phẩm cao, dân ta vẫn cứ sống chưa thắng nào chết đói.v.v. Cái lập trường của ta nó tốt đẹp, nó thơm như mít, việc gì ta còn phải vất vả tìm một lập trường mới nữa nhĩ ?

Nobel cậu chó

Hàn Lâm Viên Nobel của xứ Thụy Điển vừa gửi thư mời văn sĩ Giao Chi gửi tác phẩm đến dự giải văn chương Nobel năm 71. Nghe nói thư mời đã được gửi đến cho Trưởng Ban Văn Nghệ Quân Lãnh Cô Đầu và tác phẩm văn chương Cậu Chó của ta đã được tuyên đưa đi dự giải.

Người mang tác phẩm Cậu Chó đi Thụy Điển là một nhân vật có thành tích rất đáng đề ta tin cậy. Đó là « nhà văn » Thất Thiên, ông này đã trúng giải Nobel Ma Ni năm nào và cũng là người cùng với Lão Mai tiên sinh, phục vụ nên cải lương Giao Chi rất đặc lực, Việc lựa tác phẩm và người đại diện đi dự giải như vậy là xứng đáng quá rồi, xứng không còn cái gì có thể xứng hơn được nữa. Do đó những kẻ lòng dạ xấu xa thích dèm siểm ở cõi đời này không còn có thể gọi, đây là trường hợp : « không có chó bắt mèo ăn... chấm chấm » như Tổng Trưởng TT họ Tôn Thất hậm hực ngày nào được nữa... !!

BẠN NÊN TÌM ĐỌC

Chuyện kinh dị HITCHCOCK

HOÀNG HẢI THỦY tuyển và phóng tác
CHIÊU DƯƠNG an hành

Không cần ồn ào quảng cáo cho Con Ong Xuân Con Heo, vì cả tòa soạn đã âm thầm làm việc từ hai tháng nay để cống hiến bạn đọc cả trăm chuyện heo chó.

Giá bán không tính thuế song hành — Gồm những cây viết nặng nọc độc nhất :
NGUYỄN MẠNH CÓN — ĐẶNG VĂN HẦU — DUYỄN ANH — THƯƠNG SINH — MAI THẢO — ĐINH TỬ THỨC — SỨC MỸ — GÃI SĨ — PHAN NGHỊ — SỨC VOI — HOÀNG HẢI THỦY — GÃ THÂM — HỒNG DƯƠNG — DÊ HỨC CÀN — NGUYỄN ĐỨC NAM — NGUYỄN MAI — NGUYỄN NHƯ HỒ — HỒ ÔNG — ĐA DANH — MÔ MỜI — TRIỀU LINH — THẾ PHONG — NGỌC THỨ LANG — HÀ QUÝ PHƯƠNG — NGUYỄN HOÀNG ĐOAN — LÊ MINH NGỌC — HOÀNG ANH TUẤN — HÀ HUYỀN CHI — NGUYỄN VĂN LIM — THẦY KHÓA TU — THIÊN KHÔI — NGUYỄN NGỌC TỬ — TRÙNG DƯƠNG — LÝ PHÁT SƠN — NGUYỄN ĐÌNH THIỀU — VỌNG NGÓN CHI — MỘC ĐẶC — TRỌNG TẤU — TỬ TRỌC — THỢ ĐẤU — HỈM — NGHI VŨ — HÙNG PHONG

nhớ
công
báo

• CÔNG TỬ HÀ ĐÔNG

Trên tờ nhật báo xuất bản ở Sê goong công tử HD đọc thấy có đăng một lá thư hay hay nên hôm nay «nhớ» ra đây để bạn đọc coi chơi. Thư này ký tên là «Bác Sĩ Quân Y Khoá IO TT».

Thư này là thư của mấy anh Quân Y viết cho nhau, sau khi nói đến trường hợp khổ sở, vất vả của một số người, đã đề cập đến một số con ông cháu cha khác như sau :

• Chắc bạn cũng biết trong khi đó một nhóm khác được cục quân y «ghét khinh», nên không xếp hạng chỉ định, một Nguyễn Văn Sanh (rẻ T. Trương Là) về QYV Trần ngọc Minh, Phạm Hùng Cường cũng về ở đây. Liêu Mỹ Tuấn (lúc học chuyên cúp cua, cúp gác) về BV Hải Quân trung ương, Báo về TYVCH, Ng. An (em ruột tướng Sáu Lèo) về KQ và Mãng khi chọn chỗ thì BV tiêu khu Long Khánh, khi nhận sự vụ lệnh lại là BV Hải Quân ở bến Bạch Đằng.

Nay ngày tại khóa 12 của bạn cũng có Huỳnh minh Tông lúc chọn thì BV tiêu khu Phan Thiết, lúc lấy sự vụ lệnh thì Tổng Y Viện Cộng Hòa. Anh này là rẻ của ông Đặng Văn Trường anh T.T Đặng Văn Quang.

Bạn T mến, bạn sẽ học hỏi thêm nhiều ở các bậc đàn anh của bạn ở ngành quân y nhiều trò ma giáo, nâng bi rất là thượng thừa, bạn sẽ thấy một Lý bông sen vì tổ tham những trong 1 phiên họp ở TYVCH ngày thứ bảy đầu tháng 10 vừa qua, bị thuyền chuyên ngay về Viện bài lao Ngô Quyền vì lý do «yếu chuyên môn».

Tin rằng, anh chàng họ Lý này đảm trách 680% công việc của Khu điện tuyến, khu nổi tiếng thông thương «với trung tâm 4 TMNN để lo các vụ hoãn địch. Mà hầu hết đều là Việt gốc Hoa, và do tên rẻ của Trịnh đình Thảo cầm đầu. Bạn cứ đến TYVCH là bạn biết ngay tên này vì các y sĩ ở đây đều biết tài năng bi lau xe cho cổ vấn Mỹ của hân mà báo C.O 1 đạo đã phanh phui ra. Tuy nhiên các tên ma đầu đều nằm ở các nơi nòng cốt thành ra tôi khuyên bạn nên nhớ ra đơn vị, muốn tránh đừng thành Hà thúc Nhơn thứ hai thì phải học thuộc câu này của BS Luyện ở HV

«Nhứt Thế, nhì Tiền, tam Kiên, tứ Lý».

Thư trên như vậy là chỉ có mục đích mọc ra một số trường hợp phân phối sơ mần bất công trong ngành Quân Y. Phụ đề Việt ngữ rõ hơn ta có thể nhắc lại những người bị mọc là anh Nguyễn Văn Sanh, con rẻ T.T Là, Nguyễn A, em ruột Tướng Sáu Lèo, Huỳnh Minh Tông, con rẻ của ông anh ông Tướng Đặng Văn Quang, người có tên trong bộ Tứ Quý do Y Sĩ Phạm Văn Lương sắp xếp. Và một số các anh không rõ là con rẻ, cháu rẻ những ông to nào như Phạm Hùng Cường, Liêu Mỹ Tuấn, Báo, Mãng, v.v...

CTHD nghiệm thấy rằng con gái, cháu gái của những anh làm to nhờ giới nâng bi, có quyền hành mà tham những dơ dáy, bần thiêu, thường vừa xấu vừa vô duyên. Bọn thanh niên nào chịu nhắm mắt, bịt mũi làm chồng những á này đã số đều chịu hy sinh với mục đích cao đẹp là đào mỏ hoặc nhờ thế lực nhà vợ. Vậy thì trách những anh con rẻ này nhờ nhà vợ chạy chỗ cho là oan cho mấy anh. Vì nếu không được nhờ hím như thế, mấy anh cần răng cười hím để làm gì ?

Lá thư của mấy anh Quân Y mọc nhau cho há con tức bực này làm cho CTHD nhớ đến một người. Người đó là một sĩ quan cấp úy trẻ tuổi, tuy là con ông cháu cha hạng nặng, là em những hai ông Tướng lớn—một ông là anh ruột, một ông là anh rẻ—nhưng nhất định không chịu nhờ, không chịu ngồi yên một chỗ cho vững chữ thọ. Người sĩ quan trẻ tuổi ấy cứ xung phong đi đánh nhau để rồi bị chết trong một trận phục kích ở Tuyên Đức cách đây chưa lâu...

Người sĩ quan tuy là «con ông cháu cha» chính hiệu nhưng làm vinh dự cho những người trẻ tuổi đó là Đại úy Đỗ Cao Luận.

Và cố Đại Úy là em ruột của Tướng Đỗ Cao Trí, em vợ Tướng Dương Ngọc Lâm, con trai út của gia đình họ Đỗ cùng với không biết bao nhiêu người thanh niên cùng tuổi đã oanh liệt ngã trên chiến trường, cố Đại Úy đã làm vinh dự cho quân đội ta và chính là nhờ những người trẻ như cố Đại Úy Đỗ Cao Luận, đất nước chúng ta còn vững đến bây giờ...

(Tiếp theo)

Sư ông gạt gài:

— Phải làm. Ý kiến của đạo hữu thật là đáng. Chúng ta chỉ nên 'hội họa' chứ không nên có ý kiến riêng.

Lúc bấy giờ người ta thấy chủ trường Trọc Phú bước lên diễn đàn. Hắn rút trong túi áo vét tống ra một bài diễn văn, đặng hằng một phút theo như thói quen của hầu hết các diễn giả, rồi bắt đầu đọc:

Kính thưa quý vị đồng nghiệp,

Trải qua bao nhiêu thời đại, bấy lâu nay nền tư thực của chúng ta vươn vũng như bức tường thành để góp phần vào công cuộc đào tạo nhân tài cho đất nước. Con đường của chúng ta đi thẳng băng và nhân thần không có gặp một trở ngại chi hết. Nhưng mà thốt nhiên đất bằng nổi sóng: các giáo chức đã bắt đầu mở cuộc đấu tranh đòi tăng lương. Có người đòi tuyệt thực. Có người thì hô hào đình công, cóc thêm đến trường dạy học nữa. Có người lại dọa sẽ tổ chức một vụ harakiri tập thể. Thiết là một sự rầy rà to! Họ mà nghỉ dạy ngày nào là chúng ta thiệt ngày ấy. Họ nghỉ một tuần, chúng ta thiệt một tuần, họ nghỉ một tháng, chúng ta thiệt một tháng. Tất nhiên là cái đám học sinh du côn sẽ nhất định đòi lại tiền học phí cái khoảng thời gian nghỉ học ấy. Không trả họ không có được.

Trước sự sống còn của nền tư thực, tôi xin long trọng kêu gọi các đồng nghiệp, nói một cách mạnh mẽ hơn: các chiến hữu, hãy ráng tìm một lối thoát trong vấn đề gay go và phức tạp này.

Bởi vì rằng thì là nếu tăng lương cho giáo chức thì phải tăng học phí của các học sinh. Hoặc giả nếu tăng học phí không được thì phải gia tăng sĩ số. Nhưng vấn đề tăng sĩ số xét ra cũng khó

● XÌ CA RÔ

khẩn ghê lắm. Bì giờ lớp đêch nào cũng có ít ra là 125 người. Học sinh được xếp như cá hộp. Đứa nọ ngồi sát nách đứa kia, cãi nhau chỉ choé, nếu có lên thêm nữa thì không những giáo chức sẽ mắc bệnh ho lao mà các học sinh cũng ngộp thở chết hết!

Vậy thì có hai vấn đề được nêu ra để thảo luận là:

— Một là chúng ta xuất tiền túi ra để tăng lương cho giáo chức.

— Hai là chúng ta sẽ bỏ vào đầu các học sinh, tức là tăng học phí lên, rồi lấy khoản tiền đó tăng cho giáo chức.

Nhân danh triệu tập viên của buổi họp, tôi xin thỉnh cầu các quý vị đồng nghiệp hãy sốt sắng đóng góp các ý kiến xây dựng để cho buổi họp thấu lượm được những kết quả mỹ mãn.

Cũng xin quý vị nhớ cho rằng, chúng ta ra mở trường dạy học như thế này cũng là một sự hy sinh ghê gớm và ra rít ghê lắm rồi. Thời buổi chiến

tranh, thiếu cha gì những cái nghề kiếm tiền ra tiền, vừa để ợt lại vừa khóc ru! Tỉ dụ như cái nghề giặt ủi cho Mèo, như nghề thầu rác của sư Mèo, như nghề buôn lậu một vốn nghìn lời. Nếu người ta không biết đến sự hy sinh cao quý của chúng ta mà làm quá, thì thiết tưởng chúng ta cũng chả cần nên hy sinh 'hêm nữa. Chúng ta sẽ giải nghệ. Biến nhà trường thành nhà sấm. Hoặc giải tán cha nó đi để mở Sở Nách Ba hoặc đi mở tiệm phở. Mình hy sinh mà còn bị mang tiếng thì hy sinh làm cóc chi nữa!

Trọc Phú vừa dứt lời thì các cử tọa thì thưa vỗ tay rùm rập. Tất cả đều khoái tí vì cho rằng mình là những người đang hy sinh nhiều nhất cho đất nước nói chung và cho nền tư thực nói riêng.

Trong cái đám chủ trường ấy không một ai là không vỗ ngực tự cho mình là đã hy sinh rất nhiều như sau này để góp những phần xương máu vào công cuộc phục vụ cho nền giáo dục của đại chúng.

Sự bốc đồng của mọi người đã khiến cho hội trường sồn sồn như vỡ chợ, không khác gì như lúc học sinh chen chân vô ghi sẽ để đóng học phí, hay như lúc giờ ra chơi, tranh nhau chạy vào toa lét trước các đồng bạn.

Chủ trường Trọc Phú giờ hai tay ra để ra hiệu cho mọi người yên lặng.

Rồi Trọc Phú nói:

— Bì giờ thì các đồng nghiệp phát biểu ý kiến lần lượt. Ở đây có hai nhà tu hành đạo cao đức trọng, thiết tưởng chúng ta nên nhường hai vị nói trước.

Sư ông chùa Bà Banh liếc mắt nhìn chía Thố Lô.

Nhưng ông cha này khôn ghê lắm, khôn học máu mồm, nên đã giả vờ nhìn thẳng lên diễn đàn, có vẻ như không chú ý gì tới cử chỉ của sư ông.

(kỳ sau tiếp)

Đức tượng nhà thuốc Tây Nguyễn Cao Thăng

Nhà tư bốn Nguyễn Cao Thăng đi vô cõi tịch biên đã đề thương để nhớ cho biết bao nhiêu là người, nhất là các cha Cái Bang, từ đây sẽ bơ vơ như chó mất chủ, mỗi lúc cần tiền không biết gõ cửa nơi nào cho đúng chỗ.

Có độc một anh chỉ tiền rất hậu hi thì ông anh lại lán đùng ra chết. Lại chết ở ngay giữa lưng chừng gò, thiêng thú ra chả đối đặng được câu nào cả. Điều đau khổ hơn hết và cũng thảm thương hơn hết: ông chết vì bệnh lười.

Lười là cơ quan của vị giác. Cái mồm mà không có cái lưỡi thì cũng cảm bằng như vút đi. Chẳng còn hứng thú mẹ gì nữa! Sự nghiệp của ông Thăng đã được xây dựng bằng cái lưỡi ấy. Tục truyền rằng, hồi năm xưa, sau khi ông Diệm và ông Nhu rồi ông cố Cần thì đưa nhau đi vào cõi Âm Ty, ông Thăng đã tới nhà lão thầy bói Chiêm ở Dalat để coi xem hậu vận mình ra sao? Liệu cái sự sụp đổ của chế độ Diệm Nhu có ảnh hưởng gì tới vận mạng của mình không?

Thì lão thầy bói Chiêm đã phán rằng:

— Số ông anh hên lắm. Danh vọng và tiền tài tất ít ai có thể bì kịp. Ngôi mộ tổ nhà ông đang phát. Thời thế càng đổi thay ông lại càng có những cơ hội thuận lợi để tiền tài tiền lộc. Đùng là mà táng hàm rồng: «Phi để phi bá quyền khuynh thiên hạ». Tuy nhiên, số di ông sống trong sự vinh quang là nhờ cái lưỡi. Một khi cái lưỡi không xài được nữa thì ông sẽ hai năm mươi. Cũng như Uất Trì Cung khi xưa vung vẩy trong chốn giang hồ là nhờ ở cây roi. «Tiền đả hôn quân hậu đả gian thần». Lúc roi gãy cũng là lúc Uất Trì Cung đi đong vẩy.

Nghe lão thầy bói nói đoạn, Mít Nguyễn Cao Thăng nửa tin nửa ngờ. Và nghĩ thầm trong bụng cho rằng cái lão thầy bói ấy rất có thể bói nhầm lắm. «Lưỡi của mình vốn còn tốt nguyên. Có hề hấn chi đâu!»

Không ngờ ông thầy bói Chiêm đã bói đúng. Hơn ba năm trời làm Bang Chúa Cái Bang, nhà thuốc Tây.

Nguyễn Cao Thăng đã nổi tiếng trong chốn giang hồ về sự hào phóng của mình. Ông được coi như đại diện của Đức Thánh Trần đi phân phát ăn đức khắp nơi.

Đám cái Bang có nhiều đứa trước kia khổ rách áo ôm, nhờ có ông, đã trở nên giàu lớn, quần áo áo kìa, lên xe xuống ngựa.

Hóa cho nên, đề tri ân người quá cố, toàn thể Cái Bang đã dự tính nhờ một nhà điêu khắc nào đó, đúc tượng Mít Nguyễn Cao Thăng, rồi cho dựng ở trước công trường Lam Sơn, đồng thời sẽ đề nghị mí trào đình, di chuyển 2 ông tượng không lồ hiện có ở đây đi nơi khác, hoặc trả nó về cho tướng Lê Nguyên Khang.

Đề hai pho tượng ấy ở đó trông ghê bỏ mẹ! Mặt mũi lúc nào cũng hầm hầm, mũi sừng lại cứ nhè giữa cửa nhà người ta mà chĩa vô như sẵn sàng nhà đạn, phòng thứ có ai là người không ón xuong sống!

Tân thủ lãnh cái bang sẽ là ai?

Bì giờ, người thay mặt trào đình để liên lạc mí Cái Bang là một ông Thượng thư họ Cao.

Ngày năm xưa, Cao tiên Sinh cũng là người ở trong Cái Bang và đã từng hét ra lửa, mửa ra khói một thời. Nhưng Cao tiên Sinh lại cóc phải là một ông anh chỉ tiền. Tiên sinh chỉ ra lệnh bằng mồm mà lý không có tiên huyền tiền đi theo. Do vậy, Cái Bang chả khoái Cao tiên Sinh tý nào.

Bởi cái lẽ rằng:

«Thế kỷ hai mươi thế kỷ tiền,

«Cổ tiền con điếm cũng thành tiền.

Cho nên Cái Bang đang tìm một Bang Chúa mới để thay thế nhà thuốc Tây Nguyễn Cao Thăng. Nhân vật được lựa chọn thay Mít Thăng có thể là bà đầm Nguyễn Thị Hai.

Bà Hai là một trong số những vị phú gia địch

quốc ở nước Mít. Giữa các ông Nguyễn Tấn Đồi chủ nhân ông Tín Nghĩa ngân hàng, Nguyễn Thành Nam chủ hãng National, Nguyễn Thành Niệm chủ «Anh Đờ Công Toa», Bùi Trác chủ chẵn mền Sakymen rồi nhà thuốc Tây La Thành Nghệ, mí bà đầm Nguyễn thị Hai, người ta không thể đo lường được là ai giàu hơn ai.

Bà đầm Nguyễn thị Hai, trong thời gian bầu cử đã chạy vô liên danh cái nhà. Nhưng vì cái nhà ấy lại là cái nhà của ông Tây Trương Vinh Lễ, nên rút cuộc bà mất toi 2 cái nhẫn hột xoàn 11 lỵ, và chả ăn cái giải mẹ gì hết.

Vi thế bà cay cú ghê lắm.

Nay rểu Cái Bang nhất quyết đưa bà ra làm thủ lãnh thì bà cũng sẵn sàng xung phong ngay.

Đề làm một bà chị chỉ tiền. Mà tiền là tiền của nhà nước có mất vốn mất lãi gì đâu mà ngân.

Tướng Huỳnh văn Cao sẽ đáp lễ tướng Đỗ Mậu

Tướng già Đỗ Mậu, trong thiên hồi ký viết ở trên TĐ đã móc lò tướng Huỳnh văn Cao nhiều phát rất đau đớn, liệt tướng Cao vào hạng con cháu của cụ Ngô và là bầy tôi lương đống của Ngô Triều.

Bấy lâu nay tướng Cao vưỡn nín khe. Không có thêm thanh minh trong tiết tháng ba. Cũng cóc thêm cái chính cái đồ gì hết.

Tuy nhiên theo một nguồn tin của giới thân cận ông tướng mặt trời lặn này, thì tướng Cao có vẻ cay cú ra rít. Ông biểu rằng:

— Người ta viết được, bộ tui không có tay để viết được sao, Tui sẽ viết nhanh như máy. Tui sẽ phanh phui tất cả những sự bí mật hồi ông Đỗ Mậu làm giám đốc An Ninh quân đội. Sẽ có vô số sự rất gán như sau này.

Từ sau cuộc đảo chánh 1-11-63, các tướng tá mở cuộc thi đua viết hồi ký. Tướng Lâm văn Phát sau bao lâu đảo chính hực cũng viết lia lịa. Rồi tướng Nguyễn Chánh Thi vác ba toong lưu vong sang đất Mèo cũng kiếm ăn bằng nghề diễn thuyết và viết hồi ký. Không hiểu đến bao giờ mới đến lượt tướng Nguyễn Khánh. Nguyễn Khánh mà viết thì mới làm trò hay ẹ.

MAGNANTYL

THUỐC BỔ DƯỠNG TOÀN HẢO NHẤT

☐ CƠ THỂ SUY NEUROT ☐ BIẾNG ĂN — CHÂM LỚN — GÂY ỒM ☐ THỜI KỲ DƯỠNG BỆNH

Hộp 20 ống uống — Ống 60 viên bực đường

VIỆN BẢO CHẾ SOLAC

ĐẠI LÝ ĐẠI ĐỘC QUYỀN O.P.V. 34, NGUYỄN HUỆ SAIGON

Nơi mua sắm LÝ TƯỞNG của các giới có đồng lương cố định:

Siêu Thị Nguyễn Du

ĐT: 99.343

42, Chu Mạnh Trinh

SAIGON

BỘNHAM NHỜ CON ONG THẢO LUẬN VỚI CẢ NƯỚC VỀ LUẬT BẦU CỬ TỔNG THỐNG

Cả nước đang bàn tán sôi nổi về luật bầu cử Tổng Thống nhiệm kỳ 1971-1975. Dự luật này đã được Hạ Viện chấp thuận toàn bộ vào tối 28-12 với 66 thăm thuận. Số đi dự luận bàn tán nhiều về dự luật này, vì nó có một điều khoản bị coi là vi hiến. Đó là điều 10, khoản 7, quy định rằng ứng cử viên Tổng Thống phải được sự giới thiệu của 40 dân biểu nghị sĩ, hay 100 nghị viên các hội đồng Đô Thành, Tỉnh hay thị xã

Lý thú

Trước khi đi sâu vào nội dung vấn đề, xin kể lại đây mấy chuyện khá lý thú về luật bầu cử Tổng Thống năm 1967 — và năm 1970.

Một sự trùng hợp ngẫu nhiên, là dự luật bầu cử T.T năm 1967 cũng như năm nay, cả hai dự luật đều có khoản 7 điều 10, và cũng do điều khoản này đã quy định ứng cử viên TT và Phó TT phải có sự giới thiệu của các đại diện dân cư. Chỉ khác, khoản 7 điều 10 dự luật 1967 qui định ứng cử viên T.T có sự giới thiệu của 30 đại diện dân cư còn khoản 7 điều 10 dự luật 1970 qui định phải có sự giới thiệu của 40 DB, NS hay 100 Nghị Viên.

Cả hai khoản 7 điều 10 trong hai dự luật trên đều do tác giả là Đ. Đặng Văn Sung đề nghị. Năm 1967, ông Sung là Dân Biểu Quốc Hội Lập Hiến Năm 1970, DB Sung là nghị sĩ.

Năm 1967, khoản 7 điều 10 có hại cho Tướng Thiệu, và có lợi cho Tướng Kỳ, nên được Tướng Kỳ chấp thuận, còn Tướng Thiệu chống lại kịch liệt.

Năm 1970, khoản 7 điều 10 có hại cho Tướng Kỳ (nếu ông ứng cử Tổng Thống) và có lợi cho Tướng Thiệu nên không biết Tướng Thiệu có phản đối như năm 1967 không?

Năm 1967, khoản 7 điều 10 đã được Quốc Hội lưu nhiệm chấp thuận, nhưng bị Tướng Thiệu, với tư cách Chủ tịch UB LQGG đã yêu cầu phúc nghị, và điều này bị bỏ.

Năm 1970, khoản 7 điều 10 đã được Hạ Viện chấp thuận, không biết Thượng Viện thuận hay bác, và không biết Tướng Thiệu có yêu cầu phúc nghị để bỏ đi không?

Năm 1967, khoản 7 điều 10, vì có hại cho Tướng Thiệu, nên 100 đồng bào thuộc khối Công Dân Công Giáo đã kéo tới quốc hội ăn vạ, phản đối tung bưng.

Năm nay, khoản 7 điều 10 có lợi cho Tướng Thiệu, và có hại cho Tướng Minh, nên không chắc đồng bào Công Giáo có phản ứng mạnh như 1967 không?

Năm 1967, khoản 7 điều 10 được dân biểu Lý Quý Chung ủng hộ.

Năm 1970, khoản 7 điều 10 bị chống đối kịch liệt trên tờ báo Điện Tín do ông Lý Quý Chung chủ trương biên tập.

Năm 1967, Báo Chính Luận của tác giả khoản 7 điều 10 ra mặt bênh vực khoản đó.

Năm 1970, Báo Chính Luận của 1 trong các tác giả khoản 7 điều 10 có thái độ «đứng giữa», và có vẻ ngả về phía chống một chút. Tin tức đã kích khoản trên đều được loan đầy đủ.

Điều đặc biệt đáng ghi nhớ năm nay? Trong khi nhiều luật gia và chính khách tên tuổi đã kích khoản 7 điều 10, thì giáo sư Nguyễn Văn Bông, thạc sĩ luật, chánh đảng đối lập từng được T.T Thiệu khen là đối lập đứng đắn, đã nói rằng khoản 7 điều 10 chưa chắc đã vi hiến, nhưng không nên có.

Vi hiến hay không?

Điều đáng nhớ, năm 1967, Trung tướng Thiệu, Chủ tịch Ủy Ban Lãnh Đạo Quốc Gia đã tuyên bố khoản 7 điều 10 «phản dân chủ và trái hiến pháp». Cho nên nhân danh Chủ tịch Ủy Ban LQGG, Tướng Thiệu đã yêu cầu phúc nghị bỏ điều này. Năm 1967, Tướng Thiệu đã làm theo quyết định của UB LQGG, ủy ban này ngoài các Tướng còn có một luật gia tên tuổi là cụ Nguyễn Văn Huyền. Như vậy, chắc là năm 1967, cụ Huyền cũng cho rằng khoản 7 điều 10 vi hiến. Bây giờ, cụ Huyền làm Chủ tịch Thượng Viện.

Sự kiện đáng ghi, là năm 1967 Tướng Thiệu chống lại khoản 7 điều 10, nhưng năm nay, những DB nghị sĩ thân Tướng Thiệu lại là tác giả, và nhiệt liệt bênh vực khoản 7 điều 10. Những người này cho là khoản 7 điều 10 không vi hiến! Vì sự giới thiệu của các đại diện dân cư cũng chỉ như sự giới thiệu của các chánh đảng mà thôi.

Ngược lại, những người đối lập lại chống khoản 7 điều 10, cho là khoản này vi hiến, vì đã từng đoạt quyền ứng cử của dân, vi phạm nguyên tắc bình đẳng đã được hiến pháp quy định v.v...

Trong khi đó, có một số «đứng giữa», nói rằng khoản 7 điều 10 chưa chắc đã vi hiến, và không nên thảo luận vội, vì quyền phán xét một đạo luật vi hiến hay không, là thẩm quyền của Tối Cao Pháp Viện.

Bọn Con Ong không chấp nhận thái độ «đợi chờ» như trên. Bởi vì:

Thẩm quyền phán xét một đạo luật hợp hiến hay vi hiến,

là quyền của Tối Cao Pháp Viện. Đừng như vậy. Nhưng không phải như vậy mà người dân không có quyền tham gia thảo luận, không có quyền đưa ra những nhận xét, những luận cứ nói rằng một dự luật hay đạo luật vi hiến hay không trước khi TCPV có quyết định chính thức. TCPV có thẩm quyền hiến định. Khi TCPV đã nói rằng một đạo luật vi hiến, thì quyết định của TCPV có hiệu lực TCPV chỉ hơn người dân ở chỗ phán xét của TCPV có hiệu lực thi hành. Người dân cũng có quyền phán xét, không phải là dậm chân lên TCPV, vì sự phán xét của người dân không có hiệu lực thi hành.

Vì nghĩ như thế, nên mặc dầu TCPV chưa được yêu cầu phán xét về tính cách hợp hiến của khoản 7 điều 10 trong dự luật bầu cử T.T., nhưng bọn Con Ong, mặc dầu rất dốt luật, vẫn thấy ngay khoản 7 điều 10 vi hiến,

khỏi cần dè dặt như giáo sư đối lập Nguyễn Văn Bông.

Khoản 7 điều 10 vi hiến vì 3 điểm chính:

1— Hiến pháp quy định cuộc bầu cử Tổng Thống là bầu cử trực tiếp, nghĩa là có một cấp, cử tri bầu thẳng ứng cử viên.

Khoản 7 điều 10 rõ ràng biến cuộc bầu cử thành hai cấp. Dân Biểu, NS, Nghị Viên bầu trước, cử tri toàn quốc bầu sau, và chỉ được bầu trong số những ứng cử viên đã được các đại diện dân cư chọn sẵn. Không thể

lầm lẫn một cách ngu dốt sự đề cử ứng cử viên của một đảng, như ở Mỹ, với sự giới thiệu của các đại diện dân cư. Các đảng ở Mỹ tổ chức những cuộc bầu cử sơ bộ, là để lựa chọn một đảng viên xứng đáng nhất ra tranh cử. Luật Mỹ không bắt tất cả các ứng cử viên đều phải qua những cuộc bầu cử sơ bộ. Ứng cử viên được đảng đề cử, thì được đảng làm hậu thuẫn để

tranh cử. Người nào không có đảng đề cử, cũng vẫn có quyền tranh cử. Còn với biện pháp giới thiệu theo khoản 7 điều 10, bắt tất cả ứng cử viên đều phải được giới thiệu. Đó là một biện pháp cấm cửa những ứng cử viên không có đại diện dân cư làm hậu thuẫn.

2— Khoản 7 điều 10 đã tước đoạt quyền tự do ứng cử của người dân. Nói rằng nhiều người ứng cử sẽ bị chia phiếu là 1 thái độ khinh cử tri. Cử tri «chọn mặt gửi vàng», chứ không bầu như số sổ. Còn nói rằng cần hạn chế ứng cử viên để khỏi tổn công quỹ, thì chỉ nên định những điều kiện rất khó khăn về tiền, như phải ký quỹ nhiều, lấy tiền khó khăn v.v...

3— Hiến Pháp không hề trao cho Dân Biểu nghị sĩ và nghị viên quyền đề cử các ứng cử viên T.T. và Phó T.T. HP không cho mà tự cho mình quyền đó, là vi hiến.

Ngồi rù gãi hăng giải lẩn tẩn
Trần Văn Hương

Ông tá gãi ông tổng

4 tháng sau, vụ án Hà Thúc Nhơn vẫn còn nhiều dư âm.

Đã có nhiều người, tư nhân cũng như chánh quyền, lên tiếng về vụ Hà Thúc Nhơn. Nhưng có một vai chánh, là ông Tỉnh trưởng Đại tá Lý Bá Phàm, người đầu tiên nơi vụ án đã xảy ra, thì vẫn im hơi lặng tiếng.

Mãi đến nay, ông mới lên tiếng. Theo ông tuyên bố với THT, thì Hà Thúc Nhơn là một tên phản loạn. Và nói rằng 100 năm nữa dân này mới đáng xài hiến pháp. Tội nghiệp Tổng thống, tội nghiệp các DB và NS, tội nghiệp Tối cao Pháp Viện đã từng gơ tay tuyên thệ tôn trọng và bảo vệ cái hiến pháp mà một trăm năm nữa mới đáng xài.

Thằng Cộng sản đang đòi xóa bỏ chế độ này đòi liên hiệp, bỏ hiến pháp này, bầu một Quốc hội Lập Hiến khác để làm một Hiến pháp khác, thế mà ông Đại Tá coi Hiến pháp này như không có, bọn Cộng Sản chắc là mừng rơn.

Ngày 30-12, báo TP đã đề cập đến vụ này, xin trích đăng sau đây, để quý độc giả coi chơi, quý độc giả sẽ thấy ông Tá gãi ông Tổng một phát hơi đau.

«Trả lời THT, nhà Tỉnh Trưởng LBP đã không ngớt kết tội Hà Thúc Nhơn là một kẻ làm loạn, còn khoe vì lúc đó ông ta không có đủ quyền hành chứ nếu được phép ông ta sẽ giải quyết H.T Nhơn một cách nhẹ nhàng hơn, ngọt hơn.

Chết thế thảm như vậy chưa đủ ngọt sao hả ngài Đại Tá? Chứ người chết rồi, quan năm chữ luôn báo chí Saigon, thừa thắng xông lên quan năm chữ luôn dân VN ngu như bò, không đủ trình độ chính trị và ý thức để được sống dưới chế độ có Hiến pháp VNCH Cái Hiến pháp mà nền dân chủ xứ này dựa vào để xây dựng cái hiến pháp mà từ đó quốc hội được thành hình, cái hiến pháp mà từ đó TT Thiệu được bầu lên thì nhà Đại tá tỉnh trưởng lại cho rằng không xài được ở đất nước VN này. Nhà đầu tỉnh Khánh Hòa cho rằng phải 100 năm nữa may ra mới áp dụng được một phần nào của cái HP đó.

Ồi thế là bao công trình của TT Thiệu từ trước đến nay đều đã bị 1 nhà tỉnh trưởng coi như bỏ hết sao? Căn bản mà ông Thiệu dựa vào để xây dựng quốc gia là Hiến Pháp Đệ Nhị Cộng Hòa thì đối với 1 tay đàn em của ông mới làm đầu tỉnh đã phủ nhận ngay, công khai phủ nhận, công khai tuyên bố trước dư luận chẳng hiểu trước nông nổi này, TT Thiệu nghĩ sao. Những cơ cấu bên lập pháp như Hạ Viện, TV còn có lý do đứng vững nữa không?

Giao phó một chức vụ quan trọng là xếp một tỉnh cả về hành chánh lẫn quân sự cho một người thiếu khả năng cả về quân sự lẫn ý thức chính trị như quan năm Lý bá Phàm tiết nghĩ rất là nguy hại cho phe quốc gia vậy.

Cả kẻ dè nông

Chống hành hung ký giả

Có một tờ báo ở đây đăng tin là anh em ký giả đã phong chức cho tôi. Chức đó là Chủ tịch Ủy Ban Bảo Vệ Sinh Mạng và Chống Hành Hung Ký Giả, một Ủy Ban mới toanh vừa được thành lập vì hiện nay, có một nạn dịch hành hung ký giả.

Các bạn tôi yêu tôi, nhưng "yêu nhau như thể bằng mười phụ nhau". Tôi đang là một quân nhân. Quân kỷ đã không cho phép một quân nhân được gia nhập bất cứ một tổ chức dân sự nào. Tôi là hội viên, cũng đã là vi phạm kỷ luật, đừng nói là làm tới chức Chủ tịch. Vì vậy, tôi đã gửi một bản minh xác tới vài thân hữu, mong sao các bạn tôi, đừng nên vì một chút cảm tình với tôi, để cuộc đời tôi đi vào chỗ... tối tăm, và rất có tương lai hồi thăm bà Cả Đồi.

Tiền đây, xin cho tôi gửi lời cảm ơn những bạn ký giả. Tôi cũng rất bất bình với những vụ hành hung ký giả kể từ ngày Ngài Nghị Sĩ Hoàng Thế Phiệt âu yếm thân tặng ký giả nghị trường Thanh Như vài cú thối sơn. Câu chuyện được dàn xếp ổn thỏa ngay, vì Nghị Sĩ Phiệt là một người trí thức, hiểu sự lầm lỗi trong cơn nóng giận. Dù sao thì cái kết quả của sự phạm lỗi rồi xin lỗi ấy, vẫn chưa làm tôi hài lòng. Trong một buổi họp mặt với vài ba bạn ký giả nghị trường, tôi đã bày tỏ ý kiến là làm sao cho những chuyện không đẹp ấy, không còn tái diễn. Anh niên trường ký giả nghị trường Trần Việt Hoài cũng đồng ý với tôi, và đã quyết định không loan tin nghị trường trong một tuần lễ. Rồi nhờ đó, những vụ hành hung ký giả tại nghị trường không còn xảy ra nữa.

Tôi có cảm tưởng rằng Nghiệp Đoàn Ký Giả ít khi muốn bênh vực quyền hành nghề Ký Giả. Vẫn biết là trong đám ký giả, cũng có nhiều bạn chẳng tốt đẹp gì. Được hưởng một tí quyền lợi, là đã bốc thồm vung vít. Nếu đã có sẵn ác cảm, thì sự bốc thồm một nhân vật nào, được coi là bắt buộc. Tôi đã từng nghe thấy một bạn ký giả phát ngôn về sự viết lách. "Tao ghét nó nên phang nó một phát chơi." Hình như sự vô tư cần thiết cho việc viết lách, đã xin phép đi vắng từ khuya rồi. Nhưng việc thanh lọc hàng ngũ là công việc của Nghiệp Đoàn Ký Giả, không thể là người ngoài. Quét dọn cửa nhà là công việc của chủ nhà, người hàng xóm không có quyền làm việc ấy.

Trong những ngày gần đây, việc hành hung ký giả, đã lan tràn như một bệnh dịch. Ai cũng có quyền đánh ký giả, từ mấy đảng viên Dùi cui cho tới một anh kếp hát. Tôi đã viết liền hai bài, đăng trên một tờ Nhật báo, yêu cầu Nghiệp Đoàn ta ngăn chặn vụ này, không có rồi đây, sợ rằng... hết thuốc chữa. Người bị ăn đòn không còn là anh, là tôi, mà rất có thể là anh Nguyễn Kiên Giang hay anh Thanh Thương Hoàng...

Khi đã thành lập một Nghiệp Đoàn, tức là đã tỏ ra một dấu hiệu đoàn kết. Hội viên của Nghiệp Đoàn chỉ mong được bênh vực quyền lợi, hay ít ra cũng giữ vững được một chút tự tin cho hội viên, để được tự do hành nghề. Nghề làm báo ở xứ này, thật lắm chông gai. Đi đâu cũng

đụng phải những bức tường chắn lối. Điều mai mỉa nhất là những tin có liên quan tới đất nước này, báo nào muốn có tin, đều phải dịch từ tin "tê lê týt" ngoại quốc. Thật chưa thấy ở một nước nào, lại có một sự "đau đớn" cho nghề làm báo như vậy.

Nhắc lại vụ hành hung ký giả... Lần này, vụ hành hung có vẻ nặng tay cho một ký giả kịch trường, làm Giám Đốc tuần báo Sân Khấu Mới. Anh kếp cái lương không bằng lòng một bài viết nào đó, trong tờ báo đó, đụng chạm tới cái đời tư rách nát của anh. Anh đã dùng võ lực để giải quyết vấn đề. Khi viết bài chỉ trích vụ này, tôi chỉ nêu ra ba vấn đề:

— Anh kếp hát này là một người lính. Nhưng trong những lúc gần đây, anh lưu diễn tùm lum, và xài súng có nhiều khi rất vung vít. Khi người lính ra khỏi doanh trại và nhất là ra khỏi quân khu, phải có một giấy phép đặc biệt. Sự ưu đãi một anh lính có tí tài là cầm ca, sẽ là sự bất mãn trăm trọng cho các chiến sĩ đang cầm súng ở những đôn lè vung cao nguyên hay xinh lầy.

— Anh hiểu chiến như vậy, thích đâm đá như vậy, tại sao không đưa anh tới một đơn vị tác chiến cho hợp với khả năng của anh hơn? "Dụng nhân như dụng mộc". Dùng người phải như dùng gỗ. Gỗ tốt thì để đóng bàn thờ. Còn gỗ xấu thì dùng làm... cửa cầu tiêu. Như vậy, Nhà Nước chúng ta đã rất sơ sót trong việc "dụng nhân".

— Nghiệp Đoàn Ký Giả lập ra là để bảo vệ cho anh em ký giả. Tại sao mà Nghiệp Đoàn ta cứ giữ thái độ "thủ khẩu như binh", để cho đoàn viên ta phải mang nón sắt và áo giáp mỗi khi hành nghề?... Nếu Nghiệp Đoàn không phản ứng được bằng một đường lối khác, ít ra cũng phải phát ra một tí văn thư, phản kháng với cấp trên của anh, như vậy, mới có thể coi được là hợp lý.

Bài báo ấy tôi viết ra, hôm sau đi tới làng báo Phạm Ngũ Lão thì thấy vài ba anh em đang ngồi uống la de, bàn về chuyện đó. Tôi nhìn thấy ngồi ở bàn có những bạn quen như Hoàng Sơn, Lê Tuấn, Quốc Nam, Văn Chi v.v... Tôi ngồi vào bàn uống một chai, cùng góp một vài ba ý kiến. Theo tôi, thì sự đụng chạm, phần lớn là giữa các đạo kếp cái lương và ký giả kịch trường. Tôi không phải là ký giả kịch trường. Việc hành nghề ký giả của tôi chỉ thu gọn ở vài giờ trong một ngày, ngoài giờ làm việc của quân đội. Những tờ báo mà tôi cộng tác, phần nhiều là tuần báo, không dính dáng gì tới sinh hoạt sân khấu. Nhưng Văn Chi bảo tôi:

— Anh cũng nên góp mặt cho đồng.

Tôi cười, không nói gì... Vì tôi cho rằng, anh em đều biết tôi là quân nhân. Sự gìn giữ tác phong và quân kỷ là bắt buộc. Tôi nói một câu cho vui vì vừa qua ngày Lễ Giáng Sinh:

— Chúa đã dạy rằng kẻ nào chơi súng sẽ chết vì súng, chơi dao sẽ chết vì dao. Vậy cứ để nó dùng dao, dùng súng thì rồi đây nó sẽ được chết vì dao, vì súng...

Anh Lê Tuấn đã hiểu lầm câu nói của tôi để phang vào một bài báo. "Muốn chơi dao, sẽ có dao, muốn chơi súng, sẽ có súng". Anh hại tôi nhiều quá. Tôi có bao giờ lại

mang nặng tác phong còn đồ như thế. Tất cả anh em đều biết, tôi là kẻ rất hiền lành. Nói đến chuyện dao, súng sao mà nghe ghê rợn quá.

Tưởng rằng nói chuyện mà chơi, ai ngờ, các anh thành lập cái Ủy Ban ấy thật. Rồi lại còn phong chức cho tôi là Chủ tịch. Tôi xin các anh tha cho tôi. Tôi không là hội viên, không là Chủ tịch. Chỉ xin làm một kẻ "làm thuê, viết mướn, kiếm ăn lần hồi". Khi nào tôi thoát ra ngoài được ba thước ka ki, lúc đó, các anh bắt tôi phải giữ chức vụ gì, dù rằng làm Tổng Thống, tôi cũng xin hân hoan mà nhận. Còn bây giờ thì không có tôi.

Vẫn biết công việc của các anh làm có đầy ắp chính nghĩa. Ủy Ban Bảo vệ sinh mạng và chống hành hung ký giả, cái tên nghe dài mà cũng êm ái. Nhưng tôi phải xin phép mà được đứng ngoài. Tôi còn không dám gia nhập Nghiệp Đoàn Ký Giả, mà chỉ dám gia nhập Hợp tác xã kiến ốc của Nghiệp Đoàn. Chỉ vì muốn lo cho vợ, cho con có được một căn nhà, làm chỗ che mưa, che nắng, để cho mình yên chí trong việc kiếm cơm, chạy gạo. Với tôi thì chẳng cần. Nhưng còn những người khác. Bài học công dân giáo dục học ở trường, bây giờ vẫn còn văng vẳng bên tai. "Thân ta không phải là của ta. Lúc nhỏ là của cha mẹ. Lúc lớn là của... nhiều người lắm". Thời thì đành vậy chứ biết làm sao.

Nhưng dù đứng ngoài, tôi vẫn ủng hộ các anh bằng... ngòi bút của tôi. Mong sao cho nạn hành hung ký giả sớm chấm dứt. Không phải chỉ với những anh kếp hát. Mà còn với cả với những kẻ khác, quyền lực ghê gớm như có thể rời non, lấp biển. Chúng ta có thể hành nghề với một tư thế "văng lai tự đắc". Đi hay về đều tùy ý mình, không phải gò bó với Nhà Nước, với hai Viện đại diện cho dân, hay với các quan Tòa. Chúng mình là đệ tử quyền, phải cố vươn lên ngang hàng với hành pháp, lập pháp và tư pháp. Như thế, công việc mà các anh làm hôm nay, mới không bị coi như là uống phi.

Tôi cũng xin can các anh, khi định dùng võ lực để giải quyết vấn đề đó. Buổi tối hôm qua, ngồi uống rượu với anh Nhật Trường tôi đã bị chỉ trích:

— Nếu các anh ký giả lập Ủy Ban chống hành hung ký giả, để rồi đi hành hung Nghệ Sĩ, thì rồi đây, Nghệ Sĩ cũng lại lập một Ủy Ban chống hành hung Nghệ Sĩ. Thế rồi, mọi ngành đều bắt chước, thì Ủy Ban chống hành hung sẽ mọc ra tùm lum hết. Vậy các anh nên giải quyết bằng cách khác, không nên dùng võ lực...

Tôi đồng ý với Nhật Trường... Hôm nay, đọc báo thấy tin các anh đã tìm ra một giải pháp êm đẹp là "khai tử" tên tuổi của kếp hát ấy, bằng cách không thêm loan bất cứ một tin gì, không thêm bốc thồm, bốc thối, coi như ở xã hội này, không còn có một con người mang cái tên ấy nữa. Như vậy, tôi thấy đẹp hơn là dùng võ lực nhiều.

Hãy để hẳn tự sinh, tự diệt... Đồi kếp hát vốn bạc bèo. Hình ảnh đào kếp về già, vốn là một hình ảnh thê thảm. Những đóa hoa nở về đêm, chỉ là những bông hoa sớm nở, sớm tàn.

DÈ HỨC CẢN

Bé M

□ BÉO MỠ

Đại Tướng Xún Răng bị «chụp mũ»

Mấy sừ Phái Đoàn Liên Tôn Giáp Pông Gô coi vậy mà thông thạo tình hình xứ Anamta ghê!

Chưa sang đây, họ đã biết xứ ta có trò chơi «chụp mũ», đang ăn khứa, nên họ vác theo cả một cái mũ sắt nặng tới 9 ký (nặng quá cỡ thợ chụp) để được dự cuộc chơi.

Ở ta, thông thường chỉ chụp nhau bằng mũ nan có bọc nylông, hoặc mũ ni, mũ nhựa, cảm thù lắm mới xài tới mũ sắt. Mà mũ sắt cũng chỉ nặng từ nửa kí đến 1 kí là cùng, làm gì có cái mũ nào nặng bằng nửa thùng nước đội lên đầu như của mấy sừ Níp pông gô đâu?

Mấy sừ Níp pông gô gọi đó là Quốc Bửu, ai bị chụp nó lên đầu thì phải «khỏe vì nước, kiến thiết quốc gia». Và mấy sừ đã chọn ngay boong đại tướng Xún Răng nhà ta để chụp.

Vụ này xét ra hơi kỳ; mấy sừ Níp pông gô sang mục đích chính là viếng Ấn Quang, vậy lẽ ra phải «chụp mũ sả» lên đầu. Thầy Trí Quang mới phải không hiểu sao lại để dành đến phút chót mới tặng cho Đại Tướng Xún Răng?

Có lẽ vì thấy Đại Tướng cao lớn dềnh dàng đủ sức đội cái mũ 9 kí chẳng? Hay là vì thấy Đại

Tướng tính ra tranh cử nên chụp trước đi mai một ông ta khỏi mất công đội thêm cái mũ nào khác!

Đại Vương cũng bị «chụp mũ»

Nhưng đấng tướng chỉ có một mình Đại tướng Xún Răng bị chụp mũ trong lúc này. Ngay đến Đại Vương Đầu Bạc kia, người ta cũng không nề mặt, người ta cũng tìm bằng được một cái mũ để cho Ngài đội mới nghe.

Xin nhớ đây không phải loại mũ thường, mà là loại mũ đặc biệt, hễ ai yếu bóng vía bị chụp lên đầu thế dểch nào cũng lên cơn rét hừ hừ! Vâng, nó là một loại mũ sơn đỏ, có giòng chữ «làm lợi cho Vixi», và có tới hai ba người tranh nhau chụp lên đầu Đại Vương.

Hai người đầu tiên là ông Dân biểu Phan xuân Huy và bà Dân biểu Kiều mộng Thu. Hai ông bà này «ăn giờ», cứ như chơi bóng chuyền, ông nâng lên cho bà si mát xuống: ông nhắc lại lời Đại vương «chấp nhận cho những người Cộng sản ra tranh cử» để bà nhẩy lên chồm chồm «Đại Vương làm lợi cho Vixi».

Đây là chuyện bên trong Nhà Hát. Bên ngoài Nhà Hát có cụ Nguyễn ngọc Đề, Chủ tịch Nông gia thăng cánh cò bay. Cụ Đề và các chủ điền đồng chí của Cụ hiện đang cố gắng làm sao cho «Người Cây Có Ruộng», trở thành «Người cây mất ruộng», nên Cụ không ngần ngại chụp lên đầu «Ngày vui nhất đời tôi» cái mũ sơn đỏ, cũng có giòng chữ «làm lợi cho Vixi» mà bà Kiều đang xài trong Nhà Hát.

Cho đến giờ này, vẫn chưa ai biết một trong hai cái mũ trên, cái nào vừa với khổ đầu của Đại Vương?

Tóc Dài thắng Vì Dân

Mọi cách đây ít lâu, các cụ Vì Dân đi lung các

chú Tóc Dài Hippi dữ quá! Cứ mỗi ngày lại làm lập bô đã về được mấy chục, mấy trăm chú tóc dài. Làm cho nhiều chú tóc dài cứ phải trốn chui trốn nhủi như chuột, chỉ sợ bị võ rồi đi một đường tông đơ ngay giữa phố phường là hết bố nó cả gồ ghề láng coóng!

Đến nỗi Hippi chúa Trương Kỳ phải thay mặt các nghệ sĩ Hippi ra tuyên cáo phản đối xén tóc dài, và hăm dọa sẽ cạo trọc, xuống đường v.v...

Lời hăm dọa này, chẳng làm ai rét, nên sau đó các cụ Vì Dân vẫn cứ tiếp tục, lúc nào buồn buồn lại túm lấy một mớ tóc dài xén cụt cái chơi.

Bất đồ, nhân dịp tổ chức Cây Mùa Xuân, các Cụ Quân Đội mới chợt nhớ ra là tóc dài cũng cần lắm, cần để tổ chức Ba buổi Nhạc Trẻ hót một mớ bạc cho Cây Mùa Xuân.

Thế là Hippi Chúa Trương Kỳ được vời tới làm cái đình của Ban Tổ Chức, và Saigon có bao nhiêu ban nhạc Tóc Dài đều cho trưng dụng hết để làm công việc ích quốc lợi dân.

Quả nhiên, ba buổi nhạc trẻ thành công sấm sét! Mỗi Ban nhạc đều được lãnh mẽ đầy. Hippi Chúa Trương Kỳ cũng được Bà Trương đích thân gắm mẽ đầy để tưởng thưởng công lao hạn mã. Ngược lại, một chú nhạc sĩ tóc dài nhất nước, trong ban C.B.C., cũng tặng hoa cho Bà tướng. Máy chụp hình bấm lia lịa, máy quay phim chạy sè sè, buổi tối cả nước cùng thấy rõ trên tivi cái quang cảnh Tóc Dài giao duyên với Quân Đội, Tóc Dài phục vụ anh em chiến sĩ, Tóc Dài rất ngon lành, về ri gút! chả thế mà Đại tá Cao Tiêu đã phải hớt hờ mặt rồng tuyên bố trước các nghệ sĩ Hippi: «tôi bảo đảm là từ nay tóc dài của các em sẽ không bị ai hớt nữa».

Vậy là trận đá banh giữa Vì Dân và Tóc Dài kể như huê: 1-1!

QUẠT MỠ

Lại một cái Tết không có pháo

(Sức voi) Thế là xong, Ông Đò vừa ra lệnh cấm đốt pháo rồi! Không những cấm pháo, mà còn cấm cả những cây súng bắn pháo nho nhỏ của các trẻ em chơi nữa.

Tin này loan ra làm dân Saigon hơi buồn buồn khi nghĩ đến Tết. Nhưng đau hơn hết, đau như hoạn, phải nói tới mấy chú lái pháo từ Chợ Lớn ra Saigon, rồi đến hàng lò như ng nhà sản xuất pháo ở trên xóm chị em ta.

Nghe đầu lúc này đã có nhiều kho pháo chạt nich chỉ chờ dịp là tung ra. Không ngờ đến giờ chót lại tắc tị, làm cho mấy chú lái đầu đầu, không biết nên đem hặng đi đâu, chứ chả lẽ cứ giữ mãi trong kho cho nó mục ra hết à?

Đầu đuôi cũng tại cách đây ít lâu, các chú bắt được tuy đồ nói tết năm nay có... đường lắm nghe ngưng bắn kéo dài này, bãi bỏ giới nghiêm này, đốt pháo và... nhót thả đàn nữa!

Cho nên các chú mới trút vốn ra tích trữ pháo để hốt bạc. Các chú đầu có ngờ mấy anh lính Mẽo và Củ Sấm lại chơi khăm, hại ngấm mấy chú bằng cách phơ quy vài em học sinh, để cho Sinh Viên Học Sinh Saigon loạn cào cào lên, và... bắt buộc ông Đò phải cấm đốt pháo! Nếu các chú chịu khó biết điều thì đầu có ra nông nổi!

Các ông Tướng si cút

Trong Kỳ trại họp bạn Hướng Đạo sinh toàn quốc ở suối Tiên, nhiều ký giả thấy có cả những ông tướng đương quyền mặc đồ xi cút, đó là các tướng Phạm quốc Thuần, chỉ huy trưởng trường bộ binh Thủ Đức, Tướng Vũ ngọc Hoàn cục trưởng cục quân y, nghe nói có tướng sạch Phan trọng Chinh tổng cục trưởng tổng cục quân huấn, nhưng đi tìm hoài chẳng thấy tướng Chinh đâu.

Các ông Tướng này đều gia nhập Hướng Đạo từ khi mới học tiểu học, tức là vào các đoàn thể sói con. Sĩ quan cấp Tá mặc đồ xi cút thì cũng khá đông còn cấp úy thì chẳng biết bao nhiêu mà đếm.

Thủ Tướng Khiêm tới thăm trại, và Tướng Thuần đã lái xe đưa Thủ Tướng đi mọi nơi, ông Khiêm cũng đeo khăn quàng và đội nón Hướng

Đạo Người Thủ Tướng đã hết lời khen ngợi phong trào HD là một phong trào giáo dục có kết quả cụ thể trong chiều hướng xây dựng những con người tốt.

Bọn Con Ong vốn ưa chích tất cả, nhưng lần này phá lệ bốc thơm phong trào HDVN một phát, và tin tưởng ở lời hứa của nhà nước là sẽ giúp đỡ thêm phương tiện cho phong trào được phát triển rộng rãi hơn. Riêng với các ông Tướng Xi Cút thì... Hướng đạo một ngày, Hướng đạo mãi mãi. Các ông có thể góp nhiều cánh tay lớn mà đẩy phong trào đi nhanh hơn chút nữa.

Mặt trận nhà giàu

Sau khi ông Nghị nhà giàu Hoàng kim Quy rút lại sự ủng hộ chính phủ vô điều kiện của ông thuở trước, thì ông Nghị Hồng sơn Đông, cũng là một ông nghị ty phú ở đây cũng đã lên tiếng đòi dẹp luôn cái bộ Tài Chánh, vì bộ này chỉ biết có thu thuế. Ông Nghị Quy cũng như ông Nghị Đông đều có hăng xuất nhập cảng, và sau chiến dịch tận thu thuế, sau chiến dịch bắt kỳ quỹ trước khi nhập cảng, cả hai ông đều hóc hác vì kiếm không ra tiền lời bạc triệu như trước nữa. Thất thu, thất lợi, hai ông với cái mồm Nghị sĩ đã lên tiếng chơi nhà nước. Ông Quy cho nhà nước đã giúp cơ hội cho bọn mại bản ngoại quốc làm giàu thêm, còn bóp chết những công thương kỹ nghệ gia VN ít vốn qua chính sách kỳ quỹ. Ông Đông tỏ ra mình có biết tí kinh tế bèn cho rằng nền kinh tế VN hiện còn vẫn đang ở tình trạng của nền kinh tế thế kỷ thứ 19, mọi hoạt động kinh tế bây giờ chỉ có tính cách phở trương, nặng phần trình diễn không có gì đáng làm chúng ta vui mừng cả.

Ông Nghị Đông còn cho việc cơ giới hóa ngành nông nghiệp của nhà nước là một chuyên khôi hài, khôi hài vì đi mua máy cày của Nhật Bản để cày có vài ba mẫu ruộng, máy cày theo ông Đông phải cày cả ngàn mẫu ruộng trở lên mới đáng giá, nhưng nhà nước với quốc sách điền địa mới, với luật người cày có ruộng đã truat hữu hết đất ruộng bao la của các điền chủ rồi còn đâu.

Chơi xong Kinh tế, ông quay sang chơi ông Tài Chánh. Theo ông Đông ông Tài Chánh chỉ biết có thuế chứ chẳng có một chính sách quái quỷ gì hết. Bộ Tài Chánh chỉ là một nha thuế vụ không hơn mà cũng chẳng kém. Nhưng «nha thuế vụ» này sẽ không thể nào thu được 199 tỷ cho ngân sách Quốc Gia 1971 như đã dự trù, vì dân bị bóp cổ là hết tiền từ lâu rồi. Tương lai tài chánh theo nghị nhạgiàu Hồng Sơn Đông chỉ còn trông chờ vào ngoại viện, nếu ngày nay vì lý do chính trị nào đó mà người bạn Mỹ cấp ngoại viện là cuộc đời mình sẽ đi vào ngõ cụt ngay.

Nhà nước chẳng hiểu khi nghe được những lời phát biểu về kinh tế tài chánh của hai nhà kinh tế gia Hoàng kim Quy và Hồng sơn Đông sẽ nghĩ sao, nghe nói nhà nước đang dự định cải tổ nội các, nếu nhà nước phục tài kinh tế, tài chánh của hai ông Quy, Đông, nên mời ông Quy đặc nhiệm chức vụ tổng trưởng Kinh Tế và ông Đông đặc nhiệm chức vụ tổng trưởng Tài Chánh để xem hai ông sẽ có những biện pháp gì mới mẻ ngõ hầu cứu vãn nền kinh tế VN đang sa lầy.

Mặt trận nhà giàu đã mở phải chăng vì thế mà anh Tầm Lao Công lo toan tính giết nhà giàu.

TIVI • RADIO • SERVICE

Sửa chữa các loại máy TIVI — RADIO — MAGNETOPHONE v.v...
Thợ lành nghề, có chuyên viên đến tận nhà điều chỉnh

PHOTOCOPIE — RONEO

— Nhận tất cả giấy tờ, tài liệu quý vị cần đánh máy hoặc quay Roneo và Photocopie điện tử
Việc làm cần thận, mau chóng, đẹp, giá phải chăng. Làm việc thường trực hàng ngày kể cả ngày lễ và chúa nhật từ 07 giờ đến 22 giờ.

Xin quý vị
liên lạc ngay

Hãng Sơn Hải

Saigon — Điện thoại 23.596
Số 84c, 86, 88, Bùi Chu

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

Dự luật xái nhì

Ngay từ phút đầu bọn C.O đã đá kích kích hệt cái DAL bầu cử Tổng Thống, Phó Tổng Thống, vì cái khoản bắt buộc các UCV phải có tối thiểu 40 ông dân biểu, nghị ngòm, hoặc 100 ông nghị hờn giới thiệu. Bọn C.O đã kích vì DAL trên sẽ tạo cơ hội cho các ông dân biểu nghị ngòm tham nhúng, cho Vem và Xĩa rửa chân nhẩy vào bằng túi bạc. Ngoài ra DAL trên còn trắng trợn chổng mông, chổng tũ vào Hiến pháp ta.

Nhưng rút cuộc Viện Tai Tiếng với đa số dân biểu thừa liêm sĩ vẫn thông qua. Như vậy là cuộc bầu cử tổng thống, phó tổng thống sắp tới, các ông dân biểu, nghị ngòm được quyền... bầu trước. Tức là các ông làm xái nhất còn thẳng dân khôn lặn, thì chịu khó làm cái xái nhì chọn những người các ông đã chọn.

Theo đầu óc ngu dốt của bọn C.O thì dân Anamta đã hỏi ngầy chuyện bầu bán, vì những vụ gian lận không thiếu trong bất cứ cuộc bầu bán nào. Bây giờ lại bắt họ làm xái nhì, thì chắc là cuộc bầu bán tới có kẻ nào tham dự. Vậy tốt hơn hết các ông dân biểu, nghị ngòm (đại diện ngòm của Nhà Chùa, Nhà Thờ, Nhà Nước, Nhà Xĩa) làm luôn cái công việc... bỏ phiếu cho tiện việc sổ sách, đỡ tốn hao công quỹ.

Kêu gọi làm gì

Trong kỳ kinh lý Cà Mầu vừa qua, Tổng thống Thiệu lại một lần nữa lên tiếng kêu gọi đồng bào hãy đề cao cảnh giác trong kỳ bầu cử Hạ Viện và Tổng Thống sắp tới, để loại bỏ bốn người chủ trương liên hiệp và trung lập. Bọn C.O. nghĩ rằng với điều khoản... chắc ăn trong cái Dự Luật Xái Nhì, Tổng Thống chẳng cần phải lo xa và kêu gọi đồng bào đề cao cảnh giác làm gì cho mất công.

Đa số dân biểu chấp thuận điều khoản bắt buộc mỗi ứng cử viên Tổng Thống, Phó Tổng Thống phải có 40 dân biểu, nghị sĩ giới thiệu, đều là những dân biểu thân Nhà Nước. Không lẽ những dân biểu này lại đi giới thiệu những kẻ mà Nhà Nước ghét? Còn về cuộc bầu cử Hạ Viện thì từ trước đến nay ai cũng hiểu rằng ứng cử viên nào thân Nhà Nước đều gặp sự may mắn cả. Vậy thì Tổng Thống còn lo gì nữa.

Nếu Tổng Thống ngại «bọn bán nước» có nhiều địa, sẽ mua được dân biểu nghị ngòm với giá cao, thì tổng thống nên làm cách nào có thật nhiều tiền (kêu gọi dân chúng đóng thuế... cứu nước chẳng hạn) để có tiền dành lại DB nghị ngòm trên tay bọn «bán nước». Như vậy là chắc ăn, chứ kêu gọi đồng bào làm cóc gì, vì đồng bào ta có quyền «tuyên lỵ ca sĩ» thật sự cầu.

Bảo Đại về nước

Trong đêm giáng sinh vui vẻ vừa qua, cơ quan ban dân ta đã thộp được một số người rải tuyên đơn đòi «Đức Bảo Đại» về nước, để đem lại Huê Bình cho đất nước. Sự kiện thật lạ lùng chẳng kém gì cô bé Lọ Lem Anam bỗng chốc trở thành Công Chúa của xứ Cộng Huê Trung Phi. Lại lung vì «Đức Bảo Đại» đã mòn trong trí nhớ người dân Anamta. Có nhớ tới Người chăng thì chỉ...nhớ qua những đồ vật cổ lỗ si được gọi là từ đời Bảo Đại. Bây giờ bỗng dưng có kẻ «đòi» Người về nước, thì bố ai chẳng ngạc nhiên. Không lẽ vụ này lại do những ông mũi lỗ đầu têu?

Theo bọn C.O, các Thượng Tọa Đại Đức ta thuyết pháp học xi đầu, bòn ba mòn gót chân mà còn cóc tìm được chim Cu Huê Bình, thì «Đức Bảo Đại» sức mấy... Có lẽ mấy bố ghiền nhẩy đầm, đòi mãi không thấy Nhà Nước cho phép mở vũ trường, bèn đòi «Đức Bảo Đại» về để được nhẩy thà cửa chẳng?

Tướng hào hoa «ngoan» quá

Mới đây nhận trả lời một câu hỏi của báo chí về vụ Y sĩ Thiệu Tá Phạm Văn Lương tố tướng tham nhúng, ông tướng Hào Hoa thích đàn bà thượng lưu đã cho biết đại khái ông nằm trong khuôn khổ quân phong, quân kỷ của quân đội, nên không thể lên tiếng về vụ này. Tất cả để cho Tổng Thống là vị tư lệnh tối cao QLVNCH giải quyết.

Người ta còn nhớ trước đây khi bị Nghị Chức tố nuốt đá sạn, ông Tướng Hào Hoa đã đá văng quân phong, quân kỷ, kỷ luật nhà ban... thách nghị Chức đấu xéng và tuyên bố tùm lum tà la. Lần này không hiểu sao ông Tướng Hào Hoa lại bỗng dưng «ngoan» quá? Không lẽ ông lại ngại đấu xéng vì cho rằng Thiệu tá Lương cũng «một cây» bắn súng Colt 45 như Đốc Tờ Nhơn nên cóc dám thách?

Nhưng có điều hợp lý hơn là lần trước sở dĩ ông thách Nghị Chức, vì lúc đó «Cấp Trên» không có ý kiến. Còn lần này «Cấp Trên» đã trả lời người tố cáo rằng những gia tài đồ sộ của Tướng ông, đều do công lao buôn tằm bán tảo của Tướng Bà tạo dựng lên. Như vậy thì còn cần cóc gì thách đấu xéng, hay lên tiếng cho mỗi mồm. Tấm gương giữ quân phong, quân kỷ của ông Tướng Hào Hoa đáng để cho toàn quân noi theo lắm vậy.

Thắng lợi

Ông Trung Tá Lâm, người điều khiển chương trình NDMB, hôm mới đây vừa mời một số ông Tổng Bộ Trưởng lên TiVi, để cho dân đen mờ mắt ra mà nhìn những thắng lợi lớn lao mà các ông Tổng Bộ Trưởng ta đã đoạt được.

Đặc biệt trong chương trình NDMB trên, ông Ngoại Ngõ Ngân đã khoe những thắng lợi ngoại giao như trong năm nay ông Ngoại đã gặp gỡ ông U-Thant hai lần và ông U-Thant đã có một sự hiểu biết đặc biệt đối với tình hình Anamta. Khiếp thật, từ ngày lên nắm B. N Giao đến nay, ông N. N Ngân mới chỉ gặp ông TTK Liên Hiệp Quốc có 2 lần, mà ông U Thant đi... hiểu biết đặc biệt về tình hình Anamta. Nếu ông Ngoại Ngõ Ngân năng gặp hơn chút nữa, thì thắng lợi càng to đến độ nào.

Qua Chương Trình NDMB trên, bọn C.O. thấy ông Ngoại Ngõ Ngân còn quên kể nhiều thắng lợi ngoại giao khác như: Nhờ khôn khéo phủ nhận việc Kampuchia «cấp dưỡng» Việt kiều, nên Anamta... được chơi với Kampuchia. Nhờ tinh mắt nhân thấy mấy chục Việt kiều ở Thái Lan... đều là Vem, nên không thêm chở số Việt kiều hồi hương, vừa đỡ tốn tiền Nhà Nước, vừa tránh gây phiền toái cho nước bạn Thái Lan trong vấn đề thủ tục. Ngoài ra còn một thành tích ngoại giao gần nhất năm nay là việc tìm ra cô Ba Xi, ái nữ của TT Bokassa...

Bọn C.O không biết vì quên hay vì khiếm nhượng, ông Ngoại Ngõ Ngân không kể thêm những thắng lợi ngoại giao này cho dân biết. Hay là ông Ngoại Ngõ Ngân cho rằng lên đến Chương Trình ND MB trên Ti Vi... tất nhiên là phải thắng lợi lớn rồi, nên không thêm kể?

Tội nghiệp

Cóc biết giữa ban quản trị làng cô nhi Long Thành và ông Nhà Nước có chuyện tranh chấp gì, khiến cho 2.700 em cô nhi sắp chết đói đến nơi. Hiện nay BQT làng cô nhi Long Thành dọa sẽ tự thiêu hủy hết làng để phản đối ông Nhà Nước đem tiền cui đến phong tỏa. Ngoài ra 2.700 em cô nhi trên còn «viết tâm thư» gửi đồng bào toàn quốc với những danh từ bốp nghẹt sự sống, đòi hỏi chánh đáng, chánh quyền cổ tâm...

Bọn C.O tin rằng với những tâm hồn trẻ dại, tâm tối các em cô nhi chỉ biết gọi giọt sữa, hột cơm bố thí, chứ không hề biết đến những danh từ «người nhơn» trên. Bọn C.O mong ông Nhà Nước sớm giải quyết những rắc rối với ban quản trị làng cô nhi một cách ôn hòa. Về phía các vị Sư Ni trong BQT, bọn C.O mong rằng quý vị đừng đem các em nhỏ đáng thương kia làm phương tiện húc nhau với Nhà Nước. Nếu Nhà Nước thật sự quay đi, thì... kệ bu Nhà Nước. Việc gì phải cho nằng lóc da các em cô nhi để Nhà Nước nhìn lại. Tội nghiệp lắm.

Ai còn muốn tố tham nhúng?

Một độc giả của C.O vừa viết thư về tòa soạn kể về cái đại là đã tố các bọn tham nhúng, để đến nỗi bị chúng hăm hại đưa vào vòng tù tội làm khổ cho vợ cho con. Bản độc giả này nguyên trước đây là Phó Trưởng Ty Thông Tin Bình Dương. Trong thời gian làm việc tại Ty, ông nhận thấy ông Trưởng Ty Trần Văn Điều rất chịu khó đốp. Đốp từ những vật liệu như giấy mực, stencil, Pile, tiền

BA DANH cầm tròn

in báo, máy ghi âm, quạt, ti vi, ấn tiền khi tuyên mộ cán bộ. Tất cả lên đến hơn 4 triệu đồng.

Với chức vụ Phó Trưởng Ty, bạn độc giả ta... đại dốt mang nhiều lương tâm nên đã khuyên cáo ông Trưởng Ty bản. Thế là ông Trưởng Ty bản liền tìm cách hăm hại ông bằng cách viết thư nặc danh vu khống nhiều tội như đào ngũ và đào nhiệm. Sự thật ông là quân nhân biệt phái, cũng như trước kia ông có phục vụ trong ngành Cảnh Sát một thời gian, nhưng đã làm đơn xin từ dịch để nhập ngũ. Tuy nhiên ông Trưởng Ty bản vẫn tìm cách gây mâu thuẫn giữa ông Phó Trưởng Ty và Chính Quyền Địa Phương, để cơ quan này «trù» thật kỹ. Kết quả là ông Phó Trưởng Ty sau khi bị ông Chánh án ký lệnh giam và sau 9 ngày mới được tại ngoại để tiếp tục công vụ. Hiện nay ông đã bị phát khởi chức Phó Trưởng Ty, để xuống Biên Hòa làm... nhân viên kiểm tra thông tin xã ấp...

Nhà Nước nghĩ sao về vụ này, khi mà mới đây Nhà Nước tuyên bố rằng quân nhân công chức tố cáo tham nhúng sẽ được hưởng... bằng tương lục. Nếu nổi oan ức trên không được làm sáng tỏ, bọn CO tin rằng từ nay cóc còn kẻ nào đại dốt nghe Nhà Nước... xúi ăn kít gà nữa.

Phá

Sau khi dự luật Nâng Bi Tổng Thống (mỹ danh của dự luật bầu cử Tổng Thống nhiệm kỳ 1971-1975) được đệ nạp tại Hạ Viện, dư luận bàn tán rất nhiều khi thấy Bác sĩ Nghị sĩ Nguyễn duy Tài cũng là một trong những tác giả dự luật.

Con Ông có nói rõ về nội dung của dự luật trên, đó là một dự luật có những điều khoản vi hiến, rõ ràng muốn hạn chế ứng cử viên «giữ chỗ» cho Tổng Thống.

Điều khoản quái gở nhất, quy định rằng ứng cử viên Tổng Thống và P.T.T. phải được ít nhất sự giới thiệu của 40 Nghị sĩ, hay 100 Nghị viên.

Điều kiện quái gở trên rất có thể được chấp thuận, và nếu như vậy, những người như Đại Trưởng Dương Văn Minh rất khó có hy vọng đủ điều kiện ứng cử.

Phật giáo Ấn Quang, từ trước đến nay vẫn triệt để ủng hộ Đ.T Minh, và chắc là sẽ tích cực ủng hộ khi ông Minh ứng cử Tổng Thống. Nhưng Bác sĩ Nguyễn duy Tài, một nghị sĩ trong liên danh Hoa Sen của Ấn Quang, lại ký tên đồng tác giả của dự luật bầu cử gây rất nhiều khó khăn cho Đ.T Minh. Cái lạ là ở chỗ đó.

Có tin đồn nói rằng sở dĩ BS Tài đi bđ lẽ như trên, vì ông hy vọng được bổ nhiệm làm Tổng Trưởng Y tế trong chính phủ sắp được cải...

Cũng có tin đồn rằng Ấn Quang đã... và quyết định khai trừ BS Tài ra khỏi liên danh Hoa Sen.

Vào dịp ứng cử vừa qua, dư luận đã đồn rằng BS Tài rất có tài về bộ môn phá thai. Phật giáo cấm sát sinh, thế mà lại cầu kết với một người có tài phá thai, thì Ấn Quang có bị BS Tài phá cũng là lẽ thường tình.

Kép hát và luật rừng

Hùng Cường, kép hát nổi tiếng nhất trong giới Ma-Ri Sến sau khi dẫn lính đến thới tên thợ viết P.T.B. đã thừa thắng xông lên, hăm dọa lấy máu tên thợ viết Cao Sơn. Bọn Con Ông dểch biết Hùng Cường dựa vào thế lực nào mà hung thế. Hay là anh quen đóng vai vua chúa trên sân khấu, rồi tưởng rằng mình là Vua thật trên cuộc đời? Vừa thôi chứ. Nếu báo chí nó có viết sai lầm về anh, thì anh vẫn có quyền cải chính theo luật định, hoặc là đâm đơn bắt nó vác chiếu ra Tòa. Đồ luật rừng ra coi sao được. Thêm nữa anh đừng quên rằng anh đang khoác trên người bộ đồ lính. Mọi hành động thất học của anh có thể tự chôn vùi tên tuổi của anh. Mặc dầu rất có cảm tình với anh nên C.O chỉ cảnh cáo. Nếu anh còn tiếp tục dờ dờ du đảng nữa, thì chờ trách sao bọn C.O không xuống tay làm phúc.

In tại nhà in Dân Nguyễn 54, Võ Tánh S'g
Quản Lý: HOÀNG THỊ QUÍ